Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (BRRD3)

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2024 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(C/2025/3753)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2023)0227),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0135/2023),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 5 juli 2023 ([1]),

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 13 juli 2023 ([2]),

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0153/2024).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 307, 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUT C 349, 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2024 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/…om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (*)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens ([1]) yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ([2]) yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Unionens resolutionsram för kreditinstitut och värdepappersföretag (*institut*) inrättades i efterdyningarna av den globala finanskrisen 2008–2009 och i enlighet med de utmärkande drag för effektiva resolutionssystem för finansiella institut ([3]) som utarbetats av rådet för finansiell stabilitet och godkänts på internationell nivå. Unionens resolutionsram består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([5]). Båda akter är tillämpliga på institut som är etablerade i unionen och på alla andra enheter som omfattas av det direktivet eller den förordningen (enheter). Unionens resolutionsram syftar till att under ordnade former hantera instituts och enheters fallissemang genom att bevara institutens och enheternas kritiska funktioner och undvika hot mot den finansiella stabiliteten samtidigt som insättare och offentliga medel skyddas. Dessutom avser unionens resolutionsram att främja utvecklingen av den inre marknaden för banktjänster genom att skapa ett harmoniserat system för att hantera gränsöverskridande kriser på ett samordnat sätt och genom att undvika problem med snedvridning av konkurrensen och risker för ojämlik behandling.

(2) Efter att nu ha varit genomförd i flera år visar det sig att unionens resolutionsram, såsom den för närvarande är tillämplig, inte ger önskvärda resultat i fråga om vissa av dessa mål. I synnerhet är det så att unionens resolutionsram används sällan, även om institut och enheter har gjort betydande framsteg rörande möjligheten till resolution och har avsatt betydande resurser för detta ändamål, särskilt genom uppbyggnad av förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och komplettering av finansieringsarrangemangen för resolution. Fallissemang hos vissa mindre och medelstora institut och enheter hanteras i stället främst genom oharmoniserade nationella åtgärder. ***Tyvärr används*** skattebetalarnas pengar ***fortfarande*** snarare än ***branschfinansierade skyddsnät, inbegripet*** finansieringsarrangemang för resolution. Denna situation förefaller bero på otillräckliga incitament. Dessa otillräckliga incitament är en följd av samspelet mellan unionens resolutionsram och nationella regler, vilket innebär att den stora handlingsfriheten vid bedömningen av allmänintresset inte alltid innebär att unionens resolutionsram används på ett sätt som återspeglar hur den var avsedd att tillämpas. Samtidigt har unionens

(*) Ändringarna i texten är resultatet av antagandet av ändringsförslag 1. Ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

([1]) EUT C,, s..

([2]) EUT C,, s..

([3]) Rådet för finansiell stabilitet, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, den 15 oktober 2014.

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

resolutionsram använts i liten utsträckning på grund av riskerna för att insättare i insättningsfinansierade institut får bära förluster för att säkerställa att dessa institut kan få tillgång till extern resolutionsfinansiering, särskilt i avsaknad av andra nedskrivningsbara skulder. Slutligen har det faktum att det finns mindre stränga regler för tillgång till finansiering utanför resolution än vid resolution avskräckt aktörer från att tillämpa unionens resolutionsram till förmån för andra lösningar, vilket ofta inneburit att skattebetalarnas pengar använts i stället för institutets och enhetens egna medel eller branschfinansierade skyddsnät. Denna situation medför i sin tur risker för fragmentering, risker för suboptimala utfall i hanteringen av instituts och enheters fallissemang, särskilt när det gäller mindre och medelstora institut och enheter, och alternativkostnader för outnyttjade finansiella resurser. Det är därför nödvändigt att säkerställa en mer effektiv och konsekvent tillämpning av unionens resolutionsram och säkerställa att den kan tillämpas ***när*** det ligger i allmänintresset, inbegripet för vissa mindre och medelstora institut ▌.

(2a) Syftet med att se över direktiv 2014/59/EU är att bättre skydda skattebetalarnas pengar och inrätta nya systemmekanismer för institut och enheter som inte omfattas av den befintliga resolutionsramen. Denna ram syftar till att minska den ekonomiska bördan för samhället genom att minska de totala kostnaderna för bankfallissemang. Användningen av skattebetalarnas pengar bör i och med införandet av en reviderad ram minskas avsevärt för att säkerställa att finansieringsarrangemanget för resolution används oftare och mer effektivt.

(3) Intensiteten hos och detaljnivån på det resolutionsplaneringsarbete som krävs för dotterföretag som inte har identifierats som resolutionsenheter varierar beroende på de berörda institutens och enheternas storlek och riskprofil, förekomsten av kritiska funktioner och koncernresolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheterna bör därför kunna beakta dessa faktorer när de fastställer vilka åtgärder som ska vidtas för sådana dotterföretag och vid behov kunna följa en förenklad metod.

(3a) Ett av huvudsyftena med detta ändringsdirektiv är att införa ett uppdaterat tillvägagångssätt för att ge myndigheterna befogenhet att effektivt hantera potentiella fallissemang hos vissa banker eller en bankkoncern. Detta tillvägagångssätt bör främja transparens och förutsägbarhet, samtidigt som negativa ekonomiska konsekvenser minimeras. Ett sådant tillvägagångssätt är anpassat till den övergripande skuldnedskrivningsprincipen i direktiv 2014/59/EU, samtidigt som den praktiska möjligheten att hantera medelstora bankers fallissemang bibehålls.

(4) Ett institut eller en enhet som håller på att avvecklas enligt nationell lagstiftning, efter ett fastställande av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera och det att resolutionsmyndigheten dragit slutsatsen att en resolution av institutet eller enheten inte ligger i allmänintresset, kommer i slutändan att lämna marknaden. Detta innebär att det inte behövs någon plan för åtgärder som ska vidtas vid fallissemang, oberoende av om den behöriga myndigheten redan har återkallat auktorisationen för det berörda institutet eller den berörda enheten. Detsamma gäller för den resterande delen av ett institut under resolution efter överföring av tillgångar, rättigheter och skulder inom ramen för en överföringsstrategi. Det bör därför specificeras att det i dessa situationer inte krävs att resolutionsplaner antas.

(5) Resolutionsmyndigheterna får för närvarande förbjuda vissa utdelningar om ett institut eller en enhet inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. I vissa situationer kan dock ett institut eller en enhet åläggas att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på en annan grund än den grund enligt vilken institutet eller enheten måste uppfylla det kombinerade buffertkravet. Detta skapar osäkerhet om villkoren för resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter att förbjuda utdelningar och för beräkningen av det högsta utdelningsbara beloppet som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det bör därför fastställas att resolutionsmyndigheterna i dessa fall bör utöva befogenheten att förbjuda vissa utdelningar på grundval av en beräkning av det kombinerade buffertkrav som följer av kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 ([6]). För att säkerställa transparens och rättssäkerhet bör resolutionsmyndigheterna meddela det beräknade kombinerade buffertkravet till institutet eller enheten, som sedan bör offentliggöra detta beräknade kombinerade buffertkrav.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 av den 26 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet (EUT L 241, 8.7.2021, s. 1).

(6) Åtgärder för tidigt ingripande infördes för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att åtgärda en försämrad finansiell och ekonomisk situation för ett institut eller en enhet och att i möjligaste mån minska risken för och effekterna av en eventuell resolution. På grund av ovisshet om de utlösande faktorerna för tillämpningen av dessa åtgärder för tidigt ingripande och partiella överlappningar med tillsynsåtgärder har dock åtgärder för tidigt ingripande sällan använts. Villkoren för att tillämpa dessa åtgärder för tidigt ingripande bör därför förenklas och specificeras ytterligare. För att undanröja osäkerhet om villkoren och tidpunkten för att avsätta ledningsorganet och utse tillfälliga förvaltare bör sådana åtgärder uttryckligen identifieras som åtgärder för tidigt ingripande, och tillämpningen av dem bör omfattas av samma utlösande faktorer. Samtidigt bör de behöriga myndigheterna vara skyldiga att välja lämpliga åtgärder för att hantera en specifik situation i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att ta hänsyn till anseenderisker eller risker i samband med penningtvätt eller informations- och kommunikationsteknik bör de bedöma villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte bara på grundval av kvantitativa indikatorer, såsom kapital- eller likviditetskrav, grad av hävstång, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, utan även på grundval av kvalitativa utlösande faktorer.

(7) För att förbättra rättssäkerheten bör de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i direktiv 2014/59/EU och som överlappar redan befintliga befogenheter enligt den tillsynsram som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([7]) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ([8]) avskaffas. Dessutom är det nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan förbereda en möjlig resolution av ett institut eller en enhet. Den behöriga myndigheten bör därför i tillräckligt god tid informera resolutionsmyndigheterna om en försämring av ett instituts eller en enhets finansiella ställning, och resolutionsmyndigheterna bör ha de befogenheter som krävs för att genomföra förberedande åtgärder. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna reagera så snabbt som möjligt på en försämring av ett instituts eller en enhets situation är det viktigt att en föregående tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte bör vara ett villkor för att resolutionsmyndigheten ska kunna vidta åtgärder för att saluföra institutet eller enheten eller begära information för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda värderingen. För att säkerställa en konsekvent, samordnad, effektiv och snabb reaktion på en försämring av ett instituts eller en enhets finansiella situation och för att ordentligt förbereda en möjlig resolution är det nödvändigt att förbättra samverkan och samordningen mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. Så snart ett institut eller en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna öka sitt informationsutbyte, inbegripet angående provisorisk information, och gemensamt övervaka institutets eller enhetens finansiella situation.

(8) Det är nödvändigt att säkerställa snabba åtgärder och tidig samordning mellan den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, när ett institut eller en enhet fortfarande är i drift men när det finns en väsentlig risk för att institutet eller enheten kan komma att fallera. Den behöriga myndigheten bör därför så tidigt som möjligt underrätta resolutionsmyndigheten om en sådan risk. Underrättelsen bör innehålla skälen till den behöriga myndighetens bedömning och en översikt över de alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande som finns tillgängliga för att inom rimlig tid förhindra att institutet eller enheten fallerar. En sådan tidig underrättelse bör inte inverka på förfarandena för att fastställa huruvida villkoren för resolution är uppfyllda. En föregående underrättelse från den behöriga myndigheten till resolutionsmyndigheten om att det finns en väsentlig risk för att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera bör inte vara ett villkor för ett senare fastställande av att ett institut eller en enhet faktiskt fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Om det i ett senare skede bedöms att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera och det inte finns några alternativa lösningar för att förhindra ett sådant fallissemang inom rimlig tid, måste dessutom resolutionsmyndigheten fatta ett beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas. I ett sådant fall kan ett snabbt beslut om att tillämpa resolutionsåtgärder på ett institut eller en enhet vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av resolutionsstrategin, särskilt eftersom ett tidigare ingripande i institutet eller enheten kan bidra till att säkerställa tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och likviditet för att genomföra denna strategi. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att i nära samarbete med den behöriga myndigheten bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för att genomföra alternativa åtgärder för att undvika fallissemang för institutet eller enheten. ***Vid genomförandet av denna bedömning bör hänsyn också tas till behovet av att bevara resolutionsmyndighetens och den berörda enhetens förmåga att effektivt genomföra resolutionsstrategin där detta i slutändan behövs,***

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

men detta bör inte hindra att alternativa åtgärder vidtas. I synnerhet bör den planerade tidsramen för de alternativa åtgärderna inte äventyra effektiviteten i ett potentiellt genomförande av resolutionsstrategin. För att säkerställa ett snabbt resultat och göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att ordentligt förbereda en potentiell resolution av institutet eller enheten bör resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten mötas regelbundet, och resolutionsmyndigheten bör besluta hur ofta dessa möten ska hållas med beaktande av omständigheterna i fallet.

(9) Resolutionsramen är avsedd att tillämpas på potentiellt alla institut eller enheter, oavsett deras storlek och affärsmodell, om de verktyg som finns tillgängliga enligt nationell rätt inte är tillräckliga för att hantera deras fallissemang. För att säkerställa ett sådant resultat bör kriterierna för att tillämpa bedömningen av allmänintresset på ett fallerande institut eller en fallerande enhet specificeras. I ***detta avseende*** är det nödvändigt att klargöra att vissa av institutets eller enhetens funktioner, beroende på de särskilda omständigheterna, kan betraktas som kritiska även om deras upphörande skulle påverka den finansiella stabiliteten eller tillhandahållandet av kritiska tjänster på regional nivå***, särskilt om de kritiska funktionernas utbytbarhet avgörs av den relevanta geografiska marknaden***.

(9a) För att säkerställa att konsekvensbedömningen på regional nivå kan baseras på uppgifter som är tillgängliga på ett konsekvent sätt i hela unionen bör ”regional nivå” förstås med hänvisning till de territoriella enheterna på nivå 1 eller 2 i den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts-nivå 1 eller 2) i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([9]).

(10) Bedömningen av huruvida en resolution av ett institut eller en enhet ligger i allmänintresset bör återspegla övervägandet att insättarna är bättre skyddade när medel från insättningsgarantisystem används mer effektivt och förlusterna för dessa medel minimeras. Vid bedömningen av allmänintresset bör därför resolutionsmålet att skydda insättare anses uppnås på ett bättre sätt genom en resolution om valet av insolvens skulle vara dyrare för insättningsgarantisystemet.

(10a) Om nationella insolvens- och resolutionsramar på ett effektivt sätt uppnår ramens mål i samma utsträckning bör företräde ges åt alternativet som minimerar risken för skattebetalarna och ekonomin. Detta säkerställer ett försiktigt och ansvarsfullt tillvägagångssätt som är anpassat till det övergripande målet att skydda både skattebetalarnas intressen och den bredare ekonomiska stabiliteten.

(11) Bedömningen av huruvida en resolution av ett institut eller en enhet ligger i allmänintresset bör i möjligaste mån också återspegla skillnaden mellan å ena sidan den finansiering som tillhandahålls genom branschfinansierade skyddsnät (finansieringsarrangemang för resolution eller insättningsgarantisystem) och å andra sidan den finansiering som medlemsstaterna tillhandahåller genom skattebetalarnas pengar. Finansiering från medlemsstaterna medför en större moralisk risk och lägre incitament för marknadsdisciplin. Vid bedömningen av målet att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör resolutionsmyndigheterna därför anse att finansiering genom finansieringsarrangemangen för resolution eller insättningsgarantisystemet är att föredra ***och att*** finansiering genom lika stora medel från medlemsstaternas budgetar ***endast bör övervägas under extraordinära omständigheter***.

(11a) Skattebetalarfinansierat extraordinärt finansiellt stöd till institutioner och enheter bör, om överhuvudtaget, endast beviljas för att avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin som är exceptionell och systemisk till sin natur, eftersom det innebär en betydande börda för de offentliga finanserna och snedvrider spelreglerna på den inre marknaden.

(12) För att säkerställa att resolutionsmålen uppnås på effektivast möjliga sätt bör resultatet av bedömningen av allmänintresset vara negativt endast om en avveckling av ett fallerande institut eller en fallerande enhet enligt normala insolvensförfaranden skulle uppnå resolutionsmålen på ett effektivare sätt och inte bara i samma utsträckning som resolution.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

(12a) Vid beslut mellan resolution och likvidation bör alternativet med lägre totala kostnader föredras. Denna bedömning bör ta hänsyn till olika kostnader, bland annat de som rör utbetalningar från ett insättningsgarantisystem, såsom den varaktighet som krävs för återvinning av tillgångar och de inkomster som går förlorade under processen. I de fall där resolutions- och likvidationsalternativen båda uppvisar liknande kostnadsprofiler bör företräde ges åt alternativet som medför mindre risker för ekonomin, inte minst de offentliga finanserna och inverkan på ekonomins stabilitet.

(13) Om ett fallerande institut eller en fallerande enhet inte försätts i resolution bör institutet eller enheten avvecklas i enlighet med de förfaranden som är tillgängliga enligt nationell rätt. Sådana förfaranden kan variera avsevärt från en medlemsstat till en annan. Medan det är lämpligt att medge tillräcklig flexibilitet att använda befintliga nationella förfaranden, bör vissa aspekter klargöras för att säkerställa att de berörda instituten eller enheterna lämnar marknaden.

(14) Det bör säkerställas att den berörda nationella administrativa eller rättsliga myndigheten snabbt inleder ett förfarande enligt nationell rätt när ett institut eller en enhet anses fallera eller sannolikt komma att fallera och inte försätts i resolution. Om det enligt nationell rätt finns möjlighet till frivillig likvidation av institutet eller enheten efter ett beslut av aktieägarna bör en sådan möjlighet finnas kvar. Det bör dock säkerställas att den berörda nationella administrativa eller rättsliga myndigheten vidtar åtgärder i avsaknad av snabba åtgärder från aktieägarnas sida.

(15) Det bör också fastställas att slutresultatet av sådana förfaranden är att det fallerande institutet eller den fallerande enheten lämnar marknaden eller upphör med sin bankverksamhet. Beroende på nationell rätt kan detta mål uppnås på olika sätt, vilket kan inbegripa försäljning av institutet eller enheten eller delar därav, försäljning av specifika tillgångar eller skulder, gradvis avveckling av eller upphörande med dess bankverksamhet, inbegripet betalningar och inlåning, i syfte att sälja dess tillgångar gradvis för att återbetala drabbade borgenärer. För att göra förfarandena mer förutsägbara bör dock detta resultat uppnås inom en rimlig tidsram.

(16) De behöriga myndigheterna bör ha befogenhet att återkalla auktorisationen för ett institut eller en enhet enbart på grundval av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera och inte försätts i resolution. De behöriga myndigheterna bör kunna återkalla auktorisationen för att stödja målet att avveckla institutet eller enheten i enlighet med nationell rätt, särskilt i fall där de tillgängliga förfarandena enligt nationell rätt inte kan inledas vid den tidpunkt då institutet eller enheten fastställs fallera eller sannolikt komma att fallera, inbegripet de fall där institutet eller enheten ännu inte är insolvent enligt balansräkningen. För att ytterligare säkerställa att målet att avveckla institutet eller enheten kan uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att en behörig myndighets återkallelse av auktorisationen också ingår bland de möjliga villkoren för att inleda minst ett av de förfaranden som är tillgängliga enligt nationell rätt och som är tillämpliga på institut eller enheter som fallerar eller sannolikt kommer att fallera men som inte försätts i resolution.

(17) Mot bakgrund av erfarenheterna av att genomföra direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) nr 806/2014 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ([10]) är det nödvändigt att närmare ange på vilka villkor förebyggande säkerhetsåtgärder som kan betecknas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd får beviljas i undantagsfall. För att minimera den snedvridning av konkurrensen som följer av skillnader i insättningsgarantisystemens karaktär i unionen bör ingripanden från insättningsgarantisystem i samband med förebyggande åtgärder som uppfyller kraven i direktiv 2014/49/EU och som kan betecknas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd undantagsvis tillåtas om det mottagande institutet eller den mottagande enheten inte uppfyller något av villkoren för att anses fallera eller sannolikt komma att fallera. Det bör säkerställas att säkerhetsåtgärder vidtas tillräckligt tidigt. Europeiska centralbanken (ECB) grundar i nuläget sin bedömning av att ett institut eller en enhet är tillräckligt

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

solvent för en förebyggande rekapitalisering på en framåtblickande bedömning för de följande tolv månaderna av huruvida institutet eller enheten kan uppfylla de kapitalbaskrav som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([11]) eller i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 ([12]) och det ytterligare kapitalbaskrav som anges i direktiv 2013/36/EU eller direktiv (EU) 2019/2034. Denna praxis bör fastställas i direktiv 2014/59/EU. Dessutom kan åtgärder för att tillhandahålla lättnader för värdeminskade tillgångar, inbegripet tillgångsförvaltningsenheter eller tillgångsgarantisystem, visa sig vara ändamålsenliga och effektiva när det gäller att ta itu med orsakerna till eventuella betalningssvårigheter som institut och enheter ställs inför och förhindra att de fallerar och skulle därför kunna utgöra relevanta säkerhetsåtgärder. Det bör därför anges att sådana säkerhetsåtgärder kan utformas som åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar.

(18) För att upprätthålla marknadsdisciplinen, skydda offentliga medel och undvika snedvridning av konkurrensen bör säkerhetsåtgärder förbli undantag och endast tillämpas för att hantera situationer med allvarliga störningar på marknaden eller för att bevara den finansiella stabiliteten***, särskilt i händelse av en systemkris***. Dessutom bör säkerhetsåtgärder inte användas för att hantera uppkomna eller sannolika förluster. Det mest tillförlitliga instrumentet för att identifiera uppkomna eller sannolika förluster är en översyn av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten, EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([13]) eller nationella behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna bör använda en sådan översyn för att identifiera uppkomna eller sannolika förluster, om en sådan översyn kan genomföras inom rimlig tid. Om detta inte är möjligt bör de behöriga myndigheterna identifiera uppkomna eller sannolika förluster på det mest tillförlitliga sätt som är möjligt under rådande omständigheter, på grundval av inspektioner på plats om så är lämpligt.

(19) Syftet med förebyggande rekapitalisering är att stödja bärkraftiga institut och enheter som sannolikt kommer att stöta på tillfälliga svårigheter inom en nära framtid och förhindra att deras situation förvärras ytterligare. För att undvika att offentliga subventioner beviljas företag som redan är olönsamma när stödet beviljas, bör säkerhetsåtgärder som beviljas i form av förvärv av kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument eller genom åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar inte överstiga det belopp som krävs för att täcka de kapitalunderskott som identifierats i det negativa scenariot i ett stresstest eller en motsvarande genomgång. För att säkerställa att den offentliga finansieringen i slutändan upphör bör dessa säkerhetsåtgärder också vara tidsbegränsade och innehålla en tydlig tidsplan för deras avslutande (***”***exitstrategi ***för stödåtgärden”***). Eviga instrument, inbegripet kärnprimärkapital, bör endast användas under exceptionella omständigheter och omfattas av vissa kvantitativa begränsningar, eftersom de till sin natur inte är väl lämpade för att uppfylla kravet på att vara av tillfällig natur.

(20) Säkerhetsåtgärder bör begränsas till det belopp som institutet eller enheten skulle behöva för att upprätthålla sin solvens vid en händelse enligt ett negativt scenario enligt vad som fastställts i ett stresstest eller en motsvarande genomgång. När det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör det mottagande institutet eller den mottagande enheten kunna använda detta belopp för att täcka förluster på de överförda tillgångarna eller i kombination med ett förvärv av kapitalinstrument, förutsatt att det totala beloppet för det konstaterade underskottet inte överskrids. Det är också nödvändigt att säkerställa att sådana säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar är förenliga med befintliga regler och bästa praxis för statligt stöd, att de återställer institutets eller enhetens långsiktiga bärkraft, att statligt stöd begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att snedvridning av konkurrensen undviks. Av dessa skäl bör de berörda myndigheterna vid

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar beakta den särskilda vägledningen, inbegripet planen för kapitalförvaltningsbolag ([14]) och meddelandet om hantering av nödlidande lån ([15]). Sådana säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör alltid omfattas av det överskuggande kravet på att vara av tillfällig natur. Offentliga garantier som beviljats för en viss period med avseende på det berörda institutets eller den berörda enhetens värdeminskade tillgångar förväntas säkerställa bättre efterlevnad av kravet på att vara av tillfällig natur än överföringar av sådana tillgångar till en offentligt understödd enhet. För att säkerställa ***att*** institut ***som får stöd uppfyller villkoren*** för ***stödåtgärden bör de behöriga myndigheterna begära en åtgärdsplan från institut som inte fullgjort sina åtaganden. Om en behörig myndighet anser att åtgärderna i åtgärdsplanen inte kan åstadkomma att långsiktig bärkraft för institutet uppnås eller om*** institutet ***har underlåtit att följa åtgärdsplanen, ska de berörda myndigheterna göra en bedömning av huruvida institutet fallerar*** eller sannolikt kommer att fallera***, i enlighet med artikel 32 i direktiv 2014/59/EU***.

(21) För att täcka väsentliga överträdelser av tillsynskraven är det nödvändigt att ytterligare specificera villkoren för att fastställa att holdingföretag fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Ett holdingföretags överträdelse av dessa krav bör anses vara väsentlig om typen och omfattningen av en sådan överträdelse är jämförbar med en överträdelse som, om den hade begåtts av ett kreditinstitut, skulle ha motiverat den behöriga myndighetens återkallelse av auktorisationen i enlighet med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

(22) Medlemsstaterna kan enligt sin nationella lagstiftning ha befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter som kan inbegripa kvalificerade insättningar. Om det tillfälliga upphävandet av betalnings- eller leveransskyldigheter inte är direkt kopplat till kreditinstitutets finansiella omständigheter kan insättningar inte vara indisponibla enligt direktiv 2014/49/EU. Detta innebär att insättarna kanske inte har tillgång till sina insättningar under en längre period. För att bevara insättarnas förtroende och förtroendet för banksektorn och upprätthålla den finansiella stabiliteten bör medlemsstaterna säkerställa att insättarna har tillgång till en lämplig summa per dag från sina insättningar för att i synnerhet täcka levnadsomkostnader, i det fall deras insättningar blir otillgängliga på grund av att betalningar ställs in av andra skäl än sådana som leder till utbetalningar till insättare. Ett sådant förfarande bör förbli ett undantag, och medlemsstaterna bör säkerställa att insättare har tillgång till lämpliga dagliga belopp.

(23) För att öka rättssäkerheten, och med tanke på den potentiella relevansen av skulder som kan uppstå till följd av framtida osäkra händelser, inbegripet resultatet av rättstvister som pågår vid tidpunkten för resolution, är det nödvändigt att fastställa vilken behandling sådana skulder bör få vid tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget. De vägledande principerna i detta avseende bör vara de som anges i redovisningsreglerna, särskilt de redovisningsregler som fastställs i Internationell redovisningsstandard 37, antagen genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 ([16]). På denna grund bör resolutionsmyndigheterna göra åtskillnad mellan avsättningar och eventualförpliktelser. Avsättningar är skulder som avser ett sannolikt utflöde av medel och som kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt. Eventualförpliktelser redovisas inte som skulder eftersom de avser en förpliktelse som inte kan anses sannolik vid tidpunkten för uppskattningen eller som inte kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt.

(24) Eftersom avsättningar redovisas som skulder bör det specificeras att sådana avsättningar ska behandlas på samma sätt som andra skulder. Sådana avsättningar bör vara nedskrivningsbara, såvida de inte uppfyller ett av de särskilda kriterierna för att undantas från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget. Med tanke på den potentiella relevansen av dessa avsättningar vid resolution och för att uppnå säkerhet vid tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget bör det specificeras att avsättningar är en del av de nedskrivningsbara skulderna och att skuldnedskrivningsverktyget därför är tillämpligt på dem. Det bör också säkerställas att dessa skulder och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till dem, efter tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, betraktas som infriade för alla ändamål. Detta är särskilt relevant för skulder och skyldigheter som hänför sig till rättsliga anspråk mot institutet under resolution.

([14]) COM(2018) 133 final.
([15]) COM(2020) 822 final.
([16]) Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

(25) Enligt redovisningsprinciperna får eventualförpliktelser inte redovisas som skulder och bör därför inte vara nedskrivningsbara. Det är dock nödvändigt att säkerställa att en eventualförpliktelse som skulle uppstå till följd av en händelse som är osannolik eller inte kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt vid tidpunkten för resolution inte försämrar resolutionsstrategins effektivitet och särskilt skuldnedskrivningsverktygets effektivitet. För att uppnå detta mål bör värderaren, som en del av värderingen i resolutionssyfte, bedöma eventualförpliktelser som ingår i balansräkningen för institutet under resolution och kvantifiera det potentiella värdet av dessa förpliktelser enligt sin bästa förmåga. För att säkerställa att institutet eller enheten efter resolutionsprocessen kan bevara ett tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod bör värderaren beakta detta potentiella värde vid fastställandet av det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder behöver skrivas ned eller konverteras för att återställa kapitalrelationerna för institutet under resolution. Resolutionsmyndigheten bör i synnerhet tillämpa sina konverteringsbefogenheter på nedskrivningsbara skulder i den utsträckning som krävs för att säkerställa att rekapitaliseringen av institutet under resolution är tillräcklig för att täcka potentiella förluster som kan orsakas av en skuld som kan uppkomma till följd av en osannolik händelse. Vid bedömningen av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras bör resolutionsmyndigheten noggrant överväga den potentiella förlustens inverkan på institutet under resolution på grundval av ett antal faktorer, däribland sannolikheten för att händelsen inträffar, tidsramen för dess förverkligande och storleken på eventualförpliktelsen.

(26) Under vissa omständigheter får resolutionsmyndigheterna, efter det att finansieringsarrangemanget för resolution har lämnat ett bidrag på maximala 5 % av institutets eller enhetens sammanlagda skulder, inklusive kapitalbas, använda ytterligare finansieringskällor för att förstärka stödet för sina resolutionsåtgärder. Det bör anges tydligare under vilka omständigheter finansieringsarrangemanget för resolution kan ge ytterligare stöd i de fall alla skulder med lägre prioritet än insättningar som inte är obligatoriskt eller diskretionärt undantagna från skuldnedskrivning har skrivits ned eller konverterats till fullo.

(27) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 ([17]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 ([18]) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 ([19]) genomfördes i unionen den internationella villkorsförteckningen för total förlustabsorberingskapacitet, som offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet den 9 november 2015 (TLAC-standarden), när det gäller globala systemviktiga banker, som i unionsrätten betecknas som globala systemviktiga institut. Genom förordning (EU) 2019/877 och direktiv (EU) 2019/879 ändrades också minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014. Det är nödvändigt att anpassa bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder till genomförandet av TLAC-standarden för globala systemviktiga institut i fråga om vissa skulder som kan användas för att uppfylla den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som bör uppfyllas med kapitalbas och andra efterställda skulder. I synnerhet bör skulder som är likställda med vissa undantagna skulder inkluderas i resolutionsenheters kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument om beloppet av dessa undantagna skulder i resolutionsenhetens balansräkning inte överstiger 5 % av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och om det inte uppstår några risker kopplade till principen om ”inte sämre villkor för borgenär”.

(28) Reglerna för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är främst inriktade på att fastställa en lämplig nivå på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utifrån antagandet att skuldnedskrivningsverktyget är den föredragna resolutionsstrategin. Enligt direktiv 2014/59/EU får resolutionsmyndigheterna dock använda andra resolutionsverktyg, nämligen sådana som bygger på att verksamheten i institutet under resolution överförs till en privat köpare eller till ett broinstitut. Det bör därför specificeras att resolutionsmyndigheterna, om resolutionsplanen föreskriver användning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget ***, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg***, bör fastställa nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för den berörda resolutionsenheten på grundval av särdragen hos dessa resolutionsverktyg och de olika förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov som dessa verktyg medför.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226).

([19]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296).

(29) Nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter är summan av de förluster som förväntas vid resolution och det rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för resolutionsenheten att fortsätta att uppfylla sina auktorisationsvillkor och bedriva sin verksamhet under en lämplig period. Vissa föredragna resolutionsstrategier innebär överföring av tillgångar, rättigheter och skulder till en mottagande enhet, särskilt verktyget för försäljning av verksamhet. I dessa fall kan det hända att de mål som eftersträvas med rekapitaliseringskomponenten inte är tillämpliga i samma utsträckning, eftersom resolutionsmyndigheten inte kommer att vara skyldig att säkerställa att resolutionsenheten återställer efterlevnaden av sina kapitalbaskrav efter resolutionsåtgärden. Förlusterna förväntas dock i sådana fall överstiga resolutionsenhetens kapitalbaskrav. Det är därför lämpligt att fastställa att nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för dessa resolutionsenheter fortsätter att inbegripa ett rekapitaliseringsbelopp som justerats på ett sätt som står i proportion till resolutionsstrategin.

(30) Om resolutionsstrategin föreskriver användning av andra resolutionsverktyg än ***enbart*** skuldnedskrivning kommer den berörda enhetens rekapitaliseringsbehov i allmänhet att vara mindre efter resolution än vid en skuldnedskrivning i befintlig juridisk person. Kalibreringen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i ett sådant fall bör ta hänsyn till denna aspekt vid uppskattningen av rekapitaliseringskravet. När resolutionsmyndigheterna anpassar nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter vars resolutionsplan innefattar verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget***, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg***, bör resolutionsmyndigheterna därför beakta egenskaperna hos dessa verktyg, inbegripet den förväntade omfattningen av överföringen till den privata köparen eller broinstitutet, de typer av instrument som ska överföras, instrumentens förväntade värde och säljbarhet samt utformningen av den föredragna resolutionsstrategin, inbegripet en kompletterande användning av verktyget för avskiljande av tillgångar. Eftersom resolutionsmyndigheten måste besluta från fall till fall om en eventuell användning vid resolution av medel från insättningsgarantisystem och eftersom ett sådant beslut inte med säkerhet kan antas på förhand, bör resolutionsmyndigheterna inte beakta ett potentiellt bidrag från insättningsgarantisystem vid resolution när de kalibrerar nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

(32) Det finns ett samspel mellan resolutionsramen och ramen för marknadsmissbruk. Medan åtgärder som vidtas för att förbereda resolution kan klassificeras som insiderinformation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ([20]), finns det i synnerhet en risk för att resolutionsprocessen kan äventyras om åtgärderna offentliggörs för tidigt. Institut under resolution kan vidta åtgärder för att hantera detta problem genom att begära att offentliggörandet av insiderinformation skjuts upp enligt artikel 17.5 i förordning (EU) nr 596/2014. Vid den tidpunkt då en resolution förbereds är det dock möjligt att de rätta incitamenten inte föreligger för att institutet under resolution ska ta initiativet till en sådan begäran. För att undvika sådana situationer bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att på ett institut under resolutions vägnar direkt begära att offentliggörandet av insiderinformation enligt artikel 17.5 i förordning (EU) nr 596/2014 skjuts upp.

(33) För att underlätta resolutionsplaneringen, bedömningen av möjligheten till resolution och utövandet av befogenheten att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution samt främja informationsutbyte bör resolutionsmyndigheten för ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och vara ordförande för ett resolutionskollegium.

(34) Efter den inledande uppbyggnadsperiod för finansieringsarrangemang för resolution som avses i artikel 102.1 i direktiv 2014/59/EU kan deras respektive tillgängliga finansiella medel sjunka något till en nivå under målnivån, särskilt om garanterade insättningar ökar. Storleken på de förhandsbidrag som kan komma att begäras in under dessa omständigheter är således sannolikt liten. Det kan således vara möjligt att storleken på sådana förhandsbidrag under några år inte längre står i proportion till kostnaden för att samla in dessa bidrag. Resolutionsmyndigheter bör därför kunna skjuta upp insamlingen av förhandsbidrag under ***upp till tre*** ett år tills det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaderna för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar resolutionsmyndigheternas förmåga att använda finansieringsarrangemang för resolution.

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

(35) Icke återkalleliga betalningsåtaganden är en av komponenterna i de tillgängliga finansiella medlen för finansieringsarrangemang för resolution. Det är därför nödvändigt att specificera under vilka omständigheter sådana betalningsåtaganden kan begäras in och det tillämpliga förfarandet när åtagandena avslutas i de fall ett institut eller en enhet upphör att omfattas av skyldigheten att betala bidrag till ett finansieringsarrangemang för resolution. För att öka transparensen och säkerheten när det gäller andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala beloppet för förhandsbidrag som ska tas upp bör resolutionsmyndigheterna dessutom fastställa en sådan andel på årsbasis, med förbehåll för tillämpliga gränser.

(36) Det högsta årliga beloppet för extraordinära efterhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution som får begäras in är för närvarande begränsat till tre gånger beloppet för förhandsbidragen. Efter den inledande uppbyggnadsperiod som avses i artikel 102.1 i direktiv 2014/59/EU kommer sådana förhandsbidrag, under andra omständigheter än vid användningen av finansieringsarrangemangen för resolution, endast att bero på variationer i nivån på garanterade insättningar och kommer därför sannolikt att bli små. Att basera det högsta beloppet för extraordinära efterhandsbidrag på förhandsbidrag skulle då kunna leda till en drastisk begränsning av möjligheten för finansieringsarrangemang för resolution att ta upp efterhandsbidrag, vilket skulle minska deras handlingsförmåga. För att undvika ett sådant resultat bör en annan gräns fastställas och det högsta beloppet för extraordinära efterhandsbidrag som får begäras in bör fastställas till tre gånger en åttondel av målnivån för det berörda finansieringsarrangemanget för resolution.

(37) Genom direktiv 2014/59/EU harmoniserades delvis rangordningen av insättningar enligt nationell rätt om normala insolvensförfaranden. Enligt dessa regler skulle insättningar rangordnas i tre steg, varvid garanterade insättningar fick högsta prioritet, följt av kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och mindre och medelstora företag över garantinivån. De återstående insättningarna, dvs. insättningar från stora företag som överskrider garantinivån och insättningar som inte är berättigade till utbetalning från insättningsgarantisystemet, skulle ha lägre prioritet, men deras position harmoniserades inte på annat sätt. Slutligen fick insättningsgarantisystemens fordringar samma högre prioritet som garanterade insättningar. Detta har dock inte visat sig vara den optimala lösningen för att skydda insättare. Den partiella harmoniseringen skapade skillnader i behandlingen av de återstående insättarna i medlemsstaterna, särskilt eftersom ett ökande antal medlemsstater har beslutat att även ge de återstående insättningarna en rättslig preferens. Dessa skillnader skapade också svårigheter vid fastställandet av det kontrafaktiska insolvensscenariot för gränsöverskridande koncerner under värderingarna i resolutionssyfte. ▌Rangordningen av insättarnas fordringar i tre steg kunde dessutom skapa problem när det gäller efterlevnaden av principen om ”inte sämre villkor för borgenär”, särskilt när de insättningar vars prioritet inte hade harmoniserats genom direktiv 2014/59/EU hade rangordnats på samma nivå som prioriterade fordringar. Slutligen har den höga prioriteten för insättningsgarantisystemens fordringar inte gjort det möjligt att använda de tillgängliga finansieringsmedlen från dessa system på ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt vid andra ingripanden än utbetalning av garanterade insättningar vid insolvens, dvs. i samband med resolution, alternativa åtgärder vid insolvens eller förebyggande åtgärder. Skyddet av garanterade insättningar bygger inte på rangordningen av insättningsgarantisystemens fordringar utan säkerställs i stället genom obligatoriska undantag från skuldnedskrivning vid resolution och snabb utbetalning från insättningsgarantisystemet om insättningar blir indisponibla. Därför bör prioriteten för insättningar i den nuvarande rangordningen av fordringar ändras.

(37a) Ändringen av borgenärernas rangordning ökar inte bara tillgängligheten för insättningsgarantisystemen och den gemensamma resolutionsfonden framför användningen av offentligt stöd, utan banar också väg för mer finansiellt effektiva lösningar vid resolution av finansinstitut. Detta bör i sin tur minska kostnaderna för skattebetalarna och främja en effektiv användning av de olika verktyg som finns i unionens finansiella ekosystem.

(38) Rangordningen av ▌insättningar bör harmoniseras fullt ut genom tillämpning av ▌en rangordning ***med två nivåer***, där ▌insättningar ***från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag*** ges högre prioritet framför ***kvalificerade insättningar från stora företag och centrala och regionala myndigheter***. ***Detta tillvägagångssätt med olika nivåer är utformat för att ge ett ökat skydd för ett brett spektrum av insättare, som återspeglar de unika egenskaperna hos deras insättningar, samtidigt som möjligheten till resolution öppnas för enheter som inte omfattas av den nuvarande ramen.*** Samtidigt bör användningen av insättningsgarantisystemen vid resolution, insolvens och förebyggande åtgärder alltid vara beroende av att de relevanta villkoren uppfylls, särskilt ”testet av det minst kostsamma scenariot”.

▌

(41) Ändringarna av prioritetsrangordningen för insättningar ▌skulle inte inverka negativt på det skydd som ges garanterade insättningar i händelse av fallissemang, eftersom detta skydd skulle fortsätta att garanteras genom ett obligatoriskt uteslutande av garanterade insättningar från förlustabsorbering vid resolution och, i slutändan, genom utbetalning från insättningsgarantisystemet om insättningarna blir indisponibla.

(42) Finansieringsarrangemang för resolution kan användas för att stödja tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, varigenom en uppsättning tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution överförs till en mottagande enhet. I så fall kan finansieringsarrangemanget för resolution ha en fordran på den resterande delen av institutet eller enheten vid dess efterföljande avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Detta kan inträffa om finansieringsarrangemanget för resolution används i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit, inbegripet i form av garantier för tillgångar och skulder eller täckning av skillnaden mellan de överförda tillgångarna och skulderna. För att säkerställa att aktieägare och borgenärer som blir kvar i den resterande delen av institutet eller enheten effektivt absorberar förlusterna för institutet under resolution och förbättra möjligheterna till återbetalningar vid insolvens till det resolutionsspecifika skyddsnätet, bör dessa fordringar hos finansieringsarrangemanget för resolution gentemot den resterande delen av institutet eller enheten, och fordringar som uppstår till följd av rimliga, regelrätta kostnader som uppstår, vid insolvens prioriteras högre än fordringarna från insättningar och insättningsgarantisystemet. Eftersom ersättningar som betalas till aktieägare och borgenärer genom finansieringsarrangemang för resolution på grund av brott mot principen om ”inte sämre villkor för borgenär” syftar till att kompensera för resultaten av resolutionsåtgärderna bör sådana ersättningar inte ge upphov till fordringar hos dessa arrangemang.

(43) För att säkerställa tillräcklig flexibilitet och underlätta insättningsgarantisystemens ingripanden till stöd för användningen av resolutionsverktygen, ▌om det krävs för att förhindra att förluster bärs av insättare, bör vissa aspekter av användningen av insättningsgarantisystem vid resolution specificeras. Det är särskilt nödvändigt att specificera att insättningsgarantisystemet, i vissa fall och på vissa tydliga villkor, kan användas för att stödja överföringstransaktioner som inbegriper insättningar, inbegripet kvalificerade insättningar utöver den garantinivå som tillhandahålls av insättningsgarantisystemet, och även insättningar som undantas från utbetalning från ett insättningsgarantisystem. Bidraget från insättningsgarantisystemet bör syfta till att täcka underskottet i värdet på de tillgångar som överförs till en köpare eller ett broinstitut jämfört med värdet på de överförda insättningarna. Om köparen kräver ett bidrag som en del av transaktionen för att säkerställa dess kapitalneutralitet och upprätthålla efterlevnaden av köparens kapitalkrav bör insättningsgarantisystemet också tillåtas bidra till detta. Insättningsgarantisystemets stöd till resolutionsåtgärder bör ges i form av kontanter eller i andra former, såsom garantier eller förlustdelningsavtal som kan minimera stödets inverkan på insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel, samtidigt som bidraget från insättningsgarantisystemet kan uppfylla sina syften.

(44) Bidraget från insättningsgarantisystemet vid resolution bör vara föremål för vissa begränsningar. För det första bör det säkerställas att eventuella förluster som uppkommer för insättningsgarantisystemet till följd av ett resolutionsingripande inte överstiger den förlust som insättningsgarantisystemet skulle bära vid insolvens om det gjorde utbetalningar till garanterade insättare och övertog ansvaret för deras fordringar på institutets tillgångar. Detta belopp bör fastställas på grundval av testet av det minst kostsamma scenariot, i enlighet med de kriterier och den metod som anges i direktiv 2014/49/EU***, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet pengars tidsvärde samt förseningar i återvinningen av medel i insolvensförfaranden***. Dessa kriterier och denna metod bör också användas för att fastställa den behandling som insättningsgarantisystemet skulle ha fått om institutet hade inlett ett normalt insolvensförfarande vid värderingen i efterhand i syfte att bedöma efterlevnaden av principen om ”inte sämre villkor för borgenär” och fastställa eventuell ersättning till insättningsgarantisystemet. För det andra bör beloppet för det bidrag från insättningsgarantisystemet som syftar till att täcka skillnaden mellan de tillgångar och skulder som ska överföras till en köpare eller ett broinstitut inte överstiga skillnaden mellan de överförda tillgångarna och de överförda insättningarna och skulderna med samma prioritet som eller högre prioritet vid insolvens än vad dessa insättningar har. Detta skulle säkerställa att bidraget från insättningsgarantisystemet endast används för att undvika att insättare drabbas av förluster, när så är lämpligt, och inte för att skydda borgenärer med lägre prioritet än insättningar vid insolvens. Summan av bidraget från insättningsgarantisystemet för att täcka skillnaden mellan tillgångar och skulder och bidraget från insättningsgarantisystemet till den mottagande enhetens kapitalbas bör likväl inte överstiga kostnaden för utbetalningar till garanterade insättare enligt beräkningen i testet av det minst kostsamma scenariot.

(45) Det bör specificeras att insättningsgarantisystemet endast får bidra till en överföring av andra skulder än garanterade insättningar i samband med resolution om resolutionsmyndigheten drar slutsatsen att andra insättningar än garanterade insättningar inte kan skrivas ned eller lämnas kvar i den resterande delen av det institut under resolution som kommer att avvecklas. Resolutionsmyndigheten bör i synnerhet tillåtas att undvika att fördela förluster på sådana insättningar där undantaget är absolut nödvändigt och proportionerligt för att bevara kontinuiteten i kritiska funktioner och kärnaffärsområden eller när så krävs för att undvika omfattande spridningseffekter och finansiell instabilitet som skulle kunna orsaka en allvarlig störning i unionens eller en medlemsstats ekonomi. Samma skäl bör gälla för att i överföringen till en köpare eller ett broinstitut inbegripa nedskrivningsbara skulder med lägre prioritet än insättningar. I så fall bör överföringen av dessa nedskrivningsbara skulder inte stödjas av bidraget från insättningsgarantisystemet. Om finansiellt stöd krävs för att överföra dessa nedskrivningsbara skulder bör detta stöd tillhandahållas av finansieringsarrangemanget för resolution.

(46) Med tanke på möjligheten att använda insättningsgarantisystem vid resolution är det nödvändigt att närmare ange på vilket sätt bidraget från insättningsgarantisystemet kan tas med i beräkningen avseende kraven för tillgång till finansieringsarrangemang för resolution. Om bidraget från aktieägare och borgenärer i institutet under resolution genom minskning, nedskrivning eller konvertering av deras skulder, sammanräknat med bidraget från insättningsgarantisystemet, uppgår till minst 8 % av institutets totala skulder, inklusive kapitalbasen, bör institutet kunna få tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution för att erhålla ytterligare finansiering, om det är nödvändigt för att säkerställa en effektiv resolution i linje med resolutionsmålen. Om dessa villkor är uppfyllda bör bidraget från insättningsgarantisystemet begränsas till det belopp som krävs för att möjliggöra tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution***, om inte det belopp som finansieringsarrangemanget för resolution bidrar med överstiger gränsen på 5 % av de totala skulderna inklusive kapitalbasen, då insättningsgarantisystemet bör bidra i proportion till det överskjutande beloppet***. För att säkerställa att en resolution fortsätter att i första hand finansieras med institutets interna medel och för att minimera snedvridningen av konkurrensen bör möjligheten att använda bidraget från insättningsgarantisystemet för att säkerställa tillgång till finansieringsarrangemang för resolution endast vara tillgänglig för institut för vilka resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen inte föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former vid fallissemang, med tanke på att det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av resolutionsmyndigheterna för dessa institut har fastställts till en nivå som innefattar både förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbelopp. ***Möjligheten att använda bidraget från insättningsgarantisystemet för att möjliggöra tillgång till finansieringsarrangemang för resolution bör också enbart vara tillgänglig för institut med minsta uppgifter om efterlevnad av minimikraven för kapitalbas.***

(47) Med tanke på EBA:s roll när det gäller att främja konvergens i myndigheternas praxis bör EBA övervaka och rapportera om utformningen och genomförandet av bedömningar av instituts och koncerners möjligheter till resolution och om resolutionsmyndigheternas åtgärder och förberedelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna. I dessa rapporter bör EBA också bedöma graden av transparens i de åtgärder som resolutionsmyndigheterna vidtar gentemot relevanta externa intressenter och omfattningen av deras bidrag till beredskapen för resolution och institutens möjlighet till resolution. EBA bör vidare rapportera om de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att skydda icke-professionella investerare när det gäller skuldinstrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU, där man jämför och bedömer potentiella effekter på gränsöverskridande verksamhet. Tillämpningsområdet för befintliga tekniska standarder för tillsyn avseende beräkningen av ytterligare kapitalbaskrav och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter bör utvidgas till att omfatta enheter som inte har identifierats som resolutionsenheter, om dessa krav inte fastställs på samma grund som minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. I årsrapporten om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör EBA också bedöma resolutionsmyndigheternas genomförande av politiken för de nya reglerna för kalibrering av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om överföringsstrategier. Inom ramen för EBA:s uppgifter att bidra till att säkerställa en enhetlig och samordnad krishanterings- och resolutionsram i unionen bör EBA samordna och övervaka krissimuleringsövningar. Dessa simuleringar bör ur ett helhetsperspektiv omfatta samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och insättningsgarantisystem under en försämring av instituts och enheters finansiella situation, testning av användningen av verktygslådan vid återhämtnings- och resolutionsplanering, åtgärder för tidigt ingripande och resolution. Sådana övningar bör särskilt beakta den gränsöverskridande dimensionen i samspelet mellan de relevanta myndigheterna och tillämpningen av tillgängliga verktyg och befogenheter. I relevanta fall bör krissimuleringsövningarna också innefatta ett antagande och genomförande av resolutionsordningar inom bankunionen, i enlighet med förordning (EU) nr 806/2014.

(48) Konsekvensbedömningar av hög kvalitet är avgörande för att utarbeta sunda och evidensbaserade lagstiftningsförslag, eftersom fakta och bevis är kritiska som underlag till de beslut som fattas under lagstiftningsförfarandet. Därför bör resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter, den gemensamma resolutionsnämnden, ECB och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet och EBA på begäran förse kommissionen med all den information den behöver för sina uppgifter i samband med policyutveckling, inbegripet utarbetande av konsekvensbedömningar och utarbetande av och förhandlingar om lagstiftningsförslag.

(49) Direktiv 2014/59/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

(50) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten hos återhämtnings- och resolutionsramen för institut och enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna till följd av de risker som skiljaktiga nationella strategier kan medföra för den inre marknadens integritet, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå genom att ändra regler som redan fastställts på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

   a) Följande led ska införas som led 29a:

      ”29a. alternativ åtgärd från den privata sektorns sida: allt stöd som inte räknas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd.”

   b) Led 35 ska ersättas med följande:

      ”35. kritiska funktioner: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som om de upphörde sannolikt i en eller flera medlemsstater skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på nationell ***nivå*** eller***, när det är relevant,*** regional nivå, på grund av ett instituts eller en koncerns storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, särskilt med avseende på dessa aktiviteters, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet. ***För denna punkts syften ska den regionala nivån bedömas med hänvisning till den territoriella enhet som överensstämmer med territoriella enheter på nivå 1 i den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts-nivå 1) i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 (*) eller Nuts-nivå 2 när ett betydande avbrott i tjänsterna på Nuts 2-nivå innebär en väsentlig risk för en systemkris på nationell nivå.***”

      _____

      (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

   c) Led 71 ska ersättas med följande:

      ”71. nedskrivningsbara skulder: skulder, inbegripet de som ger upphov till bokföringsmässiga avsättningar, och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.2.”

   d) Följande led ska införas som leden 83d och 83e:

      ”83d. globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU: ett globalt systemviktigt institut som är hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

83e. G-SII-enhet: en G-SII-enhet enligt definitionen i artikel 4.1.136 i förordning (EU) nr 575/2013.”

e) Följande led ska införas som led 93a:

”93a. insättning: vid tillämpning av artiklarna 108 och 109, en insättning enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv 2014/49/EU.”

2. I artikel 5 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten uppdaterar sina återhämtningsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggör en väsentlig ändring av återhämtningsplanen. Behöriga myndigheter får kräva att institut uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

I avsaknad av sådana ändringar som avses i första stycket under tolv månader efter den senaste årliga uppdateringen av återhämtningsplanen får de behöriga myndigheterna undantagsvis, fram till den påföljande tolvmånadersperioden, bevilja undantag från skyldigheten att uppdatera återhämtningsplanen. ***Ett sådant undantag ska inte beviljas för mer än två på varandra följande tolvmånadersperioder.***

3. Återhämtningsplaner får inte förutsätta tillgång till eller erhållande av något av följande:

(a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

(b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.

(c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider eller räntesatser.

4. Återhämtningsplaner ska i tillämpliga fall innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja sådana centralbanksfaciliteter som inte är uteslutna från återhämtningsplanens tillämpningsområde enligt punkt 3 och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.”

3. I artikel 6 ska punkt 5 ersättas med följande:

”5. I de fall den behöriga myndigheten bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den meddela institutet eller koncernens moderföretag sin bedömning och kräva att institutet inom tre månader, som med myndigheternas godkännande kan förlängas med en månad, inkommer med en reviderad plan som visar hur de bristerna eller hindren har tagits itu med.”

4. I artikel 8.2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”

5. Artikel 10 ***ska ändras på följande sätt:***

a) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

”aa) Om tillämpligt, en detaljerad beskrivning av skälen för att fastställa att ett institut ska klassificeras som en avvecklingsenhet, inbegripet en förklaring av hur resolutionsmyndigheten kom fram till att institutet saknar kritiska funktioner.”

ii) Följande led ska införas:

”ja) En beskrivning av hur de olika resolutionsstrategierna bäst skulle uppnå de resolutionsmål som anges i artikel 31.”

iii) Följande led ska införas:

”pa) En detaljerad och kvantifierad förteckning över garanterade insättningar och kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.”

b) Följande punkt 8a ska införas:

”8a. Resolutionsmyndigheter ska inte anta resolutionsplaner om ***ett insolvensförfarande har inletts med avseende på*** ett institut i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt artikel 32b eller om artikel 37.6 är tillämplig.”

c) I punkt 9 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA ska överlämna reviderade förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den … [12 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”

6. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande tredje ***och fjärde*** stycke läggas till:

”Vid fastställandet av de åtgärder som ska vidtas i fråga om de dotterföretag som avses i första stycket b och som inte är resolutionsenheter får resolutionsmyndigheterna använda en förenklad metod, om en sådan metod inte negativt påverkar koncernens möjlighet till resolution, med beaktande av dotterföretagets storlek, dess riskprofil, frånvaro av kritiska funktioner och strategin för koncernresolution.

Koncernresolutionsplanen ska fastställa om enheter inom en annan resolutionsgrupp än resolutionsenheten klassificeras som avvecklingsenheter. Utan att det påverkar andra faktorer som resolutionsmyndigheterna kan anse vara relevanta ska enheter som tillhandahåller kritiska funktioner inte räknas som avvecklingsenheter.”

aa) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Koncernresolutionsplanen ska upprättas på grundval av de krav som anges i artikel 10 och den information som lämnas enligt artikel 11.”

ab) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”(-aa) Innehålla en detaljerad beskrivning av skälen för att fastställa att en koncernenhet som avses i stycke 1 punkt a–d ska klassificeras som en avvecklingsenhet, inbegripet en förklaring av hur resolutionsmyndigheten kom fram till att institutet saknar kritiska funktioner, och hur förhållandet mellan dess totala riskvägda exponeringsbelopp och rörelseintäkt i koncernens totala riskvägda exponeringsbelopp och rörelseintäkt samt koncernenhetens bruttosoliditetsgrad inom koncernen har beaktats.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. Resolutionsmyndigheter ska inte anta resolutionsplaner om ***ett insolvensförfarande har inletts med avseende på*** ett institut i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt artikel 32b eller om artikel 37.6 är tillämplig.”

7. I artikel 13.4 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”

8. I artikel 15 ska följande punkt läggas till som punkt 5:

”5. EBA ska övervaka resolutionsmyndigheternas upprättande av interna riktlinjer för och genomförande av de bedömningar av möjligheten till resolution av institut eller koncerner som föreskrivs i denna artikel och i artikel 16. EBA ska rapportera till kommissionen om befintlig praxis för bedömningar av möjligheten till resolution och möjliga skillnader mellan medlemsstaterna senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 2 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] och vid behov övervaka genomförandet av eventuella rekommendationer i den rapporten.

Den rapport som avses i första stycket ska minst täcka följande:

(a) En bedömning av de metoder som utvecklats av resolutionsmyndigheterna för att utföra bedömningar av möjligheten till resolution, inbegripet identifiering av områden där det finns möjliga skillnader mellan medlemsstaterna.

(b) En bedömning av den testkapacitet som resolutionsmyndigheterna behöver för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

(c) Graden av transparens gentemot relevanta intressenter när det gäller de metoder som utvecklats av resolutionsmyndigheterna för att utföra bedömningar av möjligheten till resolution och bedömningarnas resultat.”

9. I artikel 16a ska följande punkt läggas till som punkt 7:

”7. Om en enhet inte omfattas av det kombinerade buffertkravet på samma grund som den grund enligt vilken den är skyldig att uppfylla de krav som avses i artiklarna 45c och 45d, ska resolutionsmyndigheterna tillämpa punkterna 1–6 i denna artikel på grundval av beräkningen av det kombinerade buffertkravet i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 (*). Artikel 128 fjärde stycket i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas.

Resolutionsmyndigheten ska inkludera det beräknade kombinerade buffertkrav som avses i första stycket i beslutet om fastställande av de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv. Enheten ska offentliggöra det beräknade kombinerade buffertkravet tillsammans med den information som avses i artikel 45i.3.

_____

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 av den 26 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet (EUT L 241, 8.7.2021, s. 1).”

10. Artikel 17 ***ska ändras på följande sätt:***

a) ***I punkt 4 ska*** följande tredje stycke läggas till:

”Om de åtgärder som föreslagits av den berörda enheten effektivt minskar eller avlägsnar hindren för möjligheten till resolution, ska resolutionsmyndigheten fatta ett beslut efter samråd med den behöriga myndigheten. I beslutet ska det anges att de föreslagna åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar hindren för möjligheten till resolution och krävas att enheten genomför de föreslagna åtgärderna.”

b) ***Följande punkt ska läggas till:***

”8a. Resolutionsmyndigheten ska i slutet av varje resolutionsplaneringscykel offentliggöra en anonymiserad förteckning som i aggregerad form förtecknar identifierade väsentliga hinder för möjligheten till resolution och relevanta åtgärder för att hantera dem. Konfidentialitetsbestämmelserna i artikel 84 i detta direktiv ska tillämpas.”

11. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävts av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. I avsaknad av ett gemensamt beslut om vidtagande av någon av de åtgärder som avses i artikel 17.5 g, h eller k får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet i enlighet med punkt 6, 6a eller 7 i den här artikeln, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

12. Artiklarna 27 och 28 ska ersättas med följande:

”*Artikel 27*

Åtgärder för tidigt ingripande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna ***utan oskäligt dröjsmål överväger, och om så är lämpligt,*** tillämpar åtgärder för tidigt ingripande om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller något av följande villkor:

(a) Institutet eller enheten uppfyller de villkor som avses i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 38 i direktiv (EU) 2019/2034, eller har den behöriga myndigheten fastställt att de arrangemang, strategier, processer och mekanismer som institutet eller enheten genomfört och den kapitalbas och likviditet som innehas av institutet eller enheten inte säkerställer en sund hantering och täckning av dess risker, och endera av följande gäller:

i) Institutet eller enheten har inte vidtagit de korrigerande åtgärder som krävts av den behöriga myndigheten, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 49 i direktiv (EU) 2019/2034.

ii) Den behöriga myndigheten anser att andra korrigerande åtgärder än åtgärder för tidigt ingripande är otillräckliga för att lösa problemen.

(b) Institutet eller enheten överträder eller kommer sannolikt att överträda kraven i avdelning II i direktiv 2014/65/EU, i artiklarna 3–7, 14–17, 24, 25 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014 eller i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv under de tolv månader som följer på den behöriga myndighetens bedömning.

Om förhållandena väsentligt försämras, ogynnsamma omständigheter uppstår eller ny information framkommer om en enhet, får den behöriga myndigheten fastställa att det villkor som avses i första stycket led a ii är uppfyllt utan att tidigare ha vidtagit andra korrigerande åtgärder, inbegripet utövandet av de befogenheter som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39 i direktiv (EU) 2019/2034.

Vid tillämpningen av första stycket led b i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna enligt direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) 600/2014 eller, i förekommande fall, resolutionsmyndigheten, utan dröjsmål upplyser den behöriga myndigheten om överträdelsen eller den sannolika överträdelsen.

1a. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder för tidigt ingripande omfatta följande:

(a) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska göra endera av följande:

i) Genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i återhämtningsplanen.

ii) Uppdatera återhämtningsplanen i enlighet med artikel 5.2 om de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från antagandena i den ursprungliga återhämtningsplanen och genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i den uppdaterade återhämtningsplanen inom en viss tidsram.

(b) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, direkt sammankalla institutets eller enhetens bolagsstämma, och i bägge fallen fastställa dagordningen och kräva att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.

(c) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska upprätta en ***handlingsplan***, i enlighet med återhämtningsplanen i tillämpliga fall, för förhandlingar om skuldomläggning med vissa eller alla dess borgenärer.

(d) Ett krav på att ändra institutets juridiska struktur.

(e) Ett krav på att avsätta eller byta ut den verkställande ledningen eller ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i dess helhet eller med avseende på enskilda personer, i enlighet med artikel 28.

(f) Ett utseende av en eller flera tillfälliga förvaltare för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i enlighet med artikel 29.

(fa) Kravet på att enhetens ledningsorgan ska utarbeta en plan som enheten kan genomföra om det berörda företaget inom enheten beslutar att inleda en frivillig avveckling av enheten.

2. De behöriga myndigheterna ska välja lämpliga åtgärder ***i rätt tid*** för tidigt ingripande på grundval av vad som står i proportion till de eftersträvade målen, med beaktande av hur allvarlig överträdelsen eller den sannolika överträdelsen är och hur snabbt den finansiella situationen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d försämras, och med beaktande av annan relevant information.

3. För var och en av de åtgärder som avses i punkt 1a ska de behöriga myndigheterna fastställa en tidsfrist som är lämplig för att slutföra åtgärden och som gör det möjligt för den behöriga myndigheten att utvärdera dess effektivitet.

Utvärderingen av åtgärden ska genomföras omedelbart efter det att tidsfristen har nåtts och delas med resolutionsmyndigheten. Om utvärderingen visar att åtgärderna inte har genomförts fullt ut eller inte är effektiva ska den behöriga myndigheten göra en bedömning av det villkor som avses i artikel 32.1 a, efter samråd med resolutionsmyndigheten.

4. EBA ska senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] utfärda ***förslag till tekniska standarder för tillsyn*** för att främja en konsekvent tillämpning av de utlösande faktorer ***för användning av de åtgärder*** som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 28

Utbyte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet

Vid tillämpning av artikel 27.1a e ska medlemsstaterna säkerställa att den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet, eller enskilda ledamöter i dessa organ, utses i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och är föremål för den behöriga myndighetens godkännande eller medgivande.”

13. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 27.1a f ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna, på grundval av vad som är proportionerligt med hänsyn till omständigheterna, får utse en tillfällig förvaltare som ska göra endera av följande:

(a) Tillfälligt byta ut ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

(b) Tillfälligt arbeta med ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Den behöriga myndigheten ska ange sitt val enligt led a eller b vid tidpunkten för utseendet av den tillfälliga förvaltaren.

Vid tillämpning av första stycket b ska den behöriga myndigheten vid tidpunkten för utseendet av den tillfälliga förvaltaren vidare specificera dennes roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att institutets eller enhetens ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan det fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder.

Medlemsstaterna ska kräva att den behöriga myndigheten offentliggör utseendet av en tillfällig förvaltare, utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera ***eller fatta beslut på vägnar av*** institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla tillfälliga förvaltare uppfyller kraven i artikel 91.1, 91.2 och 91.8 i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheternas bedömning av huruvida den tillfälliga förvaltaren uppfyller dessa krav ska utgöra en integrerad del av beslutet att utse den tillfälliga förvaltaren.

2. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes utseende utifrån vad som står i proportion till det enskilda fallet. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som ledningsorganet för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har enligt institutets eller enhetens bolagsordning och enligt nationell rätt, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av förvaltningsfunktionerna hos ledningsorganet för institutet eller enheten. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på institutet eller enheten ska följa tillämplig bolagsrätt. ***Sådana befogenheter får anpassas av den behöriga myndigheten om omständigheterna ändras.***

3. Den behöriga myndigheten ska vid tidpunkten för utseendet av den tillfälliga förvaltaren ange dennes roll och funktioner. Dessa roller och funktioner kan innefatta att

(a) verifiera den finansiella ställningen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,

(b) leda affärsverksamheten eller en del av denna hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, för att upprätthålla eller återupprätta institutets eller enhetens finansiella ställning,

(c) vidta åtgärder för att återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av affärsverksamheten hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Den behöriga myndigheten ska vid tidpunkten för utseendet av den tillfälliga förvaltaren ange eventuella begränsningar för dennes roll och funktioner."

b) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den tillfälliga förvaltaren får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla en bolagsstämma för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och bestämma dagordningen för den bolagsstämman med den behöriga myndighetens förhandsgodkännande."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. På begäran av den behöriga myndigheten ska den tillfälliga förvaltaren upprätta rapporter om den finansiella ställningen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och om de åtgärder som vidtagits under dennes period som förvaltare, med de intervall som fastställs av den behöriga myndigheten***, minst en gång, efter att de första sex månaderna har förflutit,*** och under alla omständigheter när dennes uppdrag löper ut."

ca) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Den tillfälliga förvaltaren ska utses för högst ett år. Den perioden kan i undantagsfall förnyas en gång om villkoren för utnämningen av den tillfälliga förvaltaren fortsatt är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska vara ansvarig för att fastställa om dessa villkor är uppfyllda och motivera varje sådant beslut för aktieägarna."

14. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Samordning av åtgärder för tidigt ingripande vad avser koncerner**"

b) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Om villkoren för att införa åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda med avseende på ett moderföretag inom unionen, ska den samordnande tillsynsmyndigheten underrätta EBA och samråda med övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet innan den beslutar att tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande.

2. Efter den underrättelse och det samråd som avses i punkt 1 ska den samordnande tillsynsmyndigheten besluta om åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 ska tillämpas med avseende på det berörda moderföretaget inom unionen, med beaktande av dessa åtgärders effekter på koncernenheter i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till EBA och övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

3. Om villkoren för att införa åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda med avseende på ett dotterföretag till ett moderföretag inom unionen, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå och som avser att vidta en åtgärd i enlighet med den artikeln underrätta EBA och samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den samordnande tillsynsmyndigheten får, när den mottagit underrättelsen, bedöma de sannolika effekterna av att införa åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 på det berörda institutet eller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, på koncernen eller på koncernenheter i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela den behöriga myndigheten den bedömningen inom tre dagar.

Efter den underrättelsen och det samrådet ska den behöriga myndigheten besluta om den ska tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande. Beslutet ska fattas med vederbörligt beaktande av den samordnande tillsynsmyndighetens eventuella bedömning. Den behöriga myndigheten ska meddela beslutet till EBA, den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

4. När mer än en behörig myndighet avser att tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 27 på fler än ett institut eller på fler än en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma koncern, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga relevanta behöriga myndigheter bedöma huruvida det är lämpligare att utse samma tillfälliga förvaltare för alla berörda enheter eller att samordna tillämpningen av de andra åtgärderna för tidigt ingripande på mer än ett institut eller mer än en enhet i syfte att underlätta lösningar som återupprättar det berörda institutets eller den berörda enhetens finansiella ställning. Bedömningen ska utformas som ett gemensamt beslut av den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna. Det gemensamma beslutet ska fattas inom fem dagar från dagen för den underrättelse som avses i punkt 1. Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

I avsaknad av ett gemensamt beslut inom fem dagar får den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretag fatta sina egna beslut om utseendet av en tillfällig förvaltare för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som de ansvarar för och om tillämpningen av de andra åtgärderna för tidigt ingripande."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheter som avser att tillämpa en eller flera av åtgärderna enligt artikel 27.1a a i detta direktiv med avseende på punkterna 4, 10, 11 och 19 i avsnitt A i bilagan till detta direktiv, enligt artikel 27.1a c i detta direktiv eller enligt artikel 27.1a d i detta direktiv när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010."

15. Följande artikel ska införas som artikel 30a:

"*Artikel 30a*

Förberedelse av resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättar resolutionsmyndigheterna om följande:

(a) En åtgärd som avses i artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU och som de kräver att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet ska vidta ***som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för ett institut, en enhet eller en koncern***.

(b) Om tillsynsverksamheten visar att villkoren i artikel 27.1 i detta direktiv är uppfyllda med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv, bedömningen av att dessa villkor är uppfyllda, oberoende av eventuella åtgärder för tidigt ingripande.

(c) Tillämpningen av någon av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 27.

De behöriga myndigheterna ska i ***nära*** samarbete med resolutionsmyndigheterna noga övervaka institutets eller enhetens situation och dess efterlevnad av de åtgärder som avses i första stycket a och som syftar till att åtgärda en försämring av institutets eller enhetens situation och dess efterlevnad av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i första stycket c.

2. De behöriga myndigheterna ska så tidigt som möjligt underrätta resolutionsmyndigheterna om de anser att det finns en väsentlig risk för att en eller flera av omständigheterna enligt artikel 32.4 skulle vara tillämpliga på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Underrättelsen ska innehålla

(a) skälen till underrättelsen,

(b) en översikt över de åtgärder som inom rimlig tid skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar, deras förväntade inverkan på institutet eller enheten när det gäller de omständigheter som avses i artikel 32.4 och den förväntade tidsramen för genomförandet av dessa åtgärder.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket ska resolutionsmyndigheterna, i nära samarbete med behöriga myndigheter, bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för bedömningen av det villkor som avses i artikel 32.1 b, med beaktande av hur snabbt situationen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d försämras, ***den potentiella påverkan på det finansiella systemet, skyddet av insättare och bevarandet av klientmedel, risken för att en långvarig process ökar de totala kostnaderna för kunderna och ekonomin,*** behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin och andra relevanta överväganden. Resolutionsmyndigheterna ska överlämna denna bedömning till de behöriga myndigheterna så snart som möjligt.

Efter den underrättelse som avses i första stycket ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i nära samarbete övervaka situationen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, genomförandet av alla relevanta åtgärder inom deras förväntade tidsram och all annan relevant utveckling. I detta syfte ska resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter sammanträda regelbundet, med en frekvens som fastställs av resolutionsmyndigheterna med hänsyn till omständigheterna i fallet. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska utan dröjsmål förse varandra med all relevant information.

3. De behöriga myndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med all information som resolutionsmyndigheterna begär och som är nödvändig för allt av följande:

(a) Uppdatering av resolutionsplanen och förberedelser för en möjlig resolution av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

(b) Genomförande av den värdering som avses i artikel 36.

Om de behöriga myndigheterna inte redan har tillgång till sådan information ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna samarbeta och samordna sig för att erhålla denna information. För detta ändamål ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillhandahåller sådan information, inbegripet genom inspektioner på plats, och att lämna denna information till resolutionsmyndigheterna.

4. Resolutionsmyndigheternas befogenheter ska inbegripa befogenhet att till potentiella köpare saluföra institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller att vidta åtgärder för sådan saluföring eller kräva att institutet eller enheten gör detta, i följande syften:

(a) Att förbereda resolution av det institutet eller den enheten, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 39.2 och konfidentialitetsbestämmelserna i artikel 84.

(b) Att få underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av det villkor som avses i artikel 32.1 b.

4a. Om resolutionsmyndigheten vid utövandet av den befogenhet som avses i punkt 4 beslutar att direkt marknadsföra till potentiella köpare, ska den ta vederbörlig hänsyn till omständigheterna i fallet och den potentiella inverkan som utövandet av denna befogenhet kan ha på enhetens övergripande ställning.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att begära att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inrättar en digital plattform för utbyte av den information som är nödvändig för att saluföra institutet eller enheten med potentiella köpare eller med rådgivare och värderare som anlitats av resolutionsmyndigheten. ***I sådana fall ska artikel 84.1 e tillämpas.***

6. Fastställandet av att villkoren i artikel 27.1 är uppfyllda och ett föregående antagande av åtgärder för tidigt ingripande ska inte vara nödvändiga villkor för att resolutionsmyndigheterna ska kunna förbereda en resolution av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller utöva de befogenheter som avses i punkterna 4 och 5 i den här artikeln.

7. Resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om alla åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 4 och 5.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter har ett nära samarbete

(a) när de överväger att vidta de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket a i denna artikel och som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, samt de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket c i denna artikel,

(b) när de överväger att vidta någon av de åtgärder som avses i punkterna 4 och 5,

(c) under genomförandet av de åtgärder som avses i leden a och b i detta stycke.

Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska säkerställa att dessa åtgärder är konsekventa, samordnade och effektiva.”

16. I artikel 31.2 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget.

d) Skydda ***garanterade insättningar, och i möjligaste mån även den icke-garanterade delen av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag,*** samt skydda investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.”

17. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot ett institut om resolutionsmyndigheterna, efter att ha mottagit ett meddelande enligt punkt 2 eller på eget initiativ i enlighet med förfarandet i punkt 2, fastställer att samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) Institutet fallerar eller kommer sannolikt att fallera.

(b) Det finns ▌inga rimliga utsikter att någon alternativ åtgärd från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, tillsynsåtgärder, åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar ***eller sannolikt kommer att fallera***.

(c) En resolutionsåtgärd ligger i allmänintresset enligt punkt 5.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten gör en bedömning av det villkor som avses i punkt 1 a, efter samråd med resolutionsmyndigheten.

Medlemsstaterna får föreskriva att inte bara den behöriga myndigheten utan även resolutionsmyndigheten får göra bedömningen av det villkor som avses i punkt 1 a, efter samråd med den behöriga myndigheten, när resolutionsmyndigheterna enligt nationell rätt har de verktyg som krävs för en sådan bedömning, särskilt inbegripet adekvat tillgång till relevant information. I ett sådant fall ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten utan dröjsmål till resolutionsmyndigheten lämnar all relevant information som denna begär för att utföra sin bedömning, före eller efter att ha informerats av resolutionsmyndigheten om dess avsikt att göra denna bedömning.

Bedömningen av det villkor som avses i punkt 1 b ska göras av resolutionsmyndigheten i nära samarbete med den behöriga myndigheten***, utan dröjsmål, efter samråd med en utsedd myndighet inom insättningsgarantisystemet och, i förekommande fall, ett institutionellt skyddssystem där institutet är medlem. Samrådet med det institutionella skyddssystemet ska innefatta en bedömning av huruvida det institutionella skyddssystemet har tillgång till åtgärder som kan förhindra institutets fallissemang inom en rimlig tidsram***. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål till resolutionsmyndigheten lämna all relevant information som denna begär för att få underlag till sin bedömning. Den behöriga myndigheten får också informera resolutionsmyndigheten om att den anser att villkoret i punkt 1 b är uppfyllt."

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led d ersättas med följande:

"(d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 32c."

ii) Andra till femte stycket ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Vid tillämpning av punkt 1 c ska en resolutionsåtgärd anses ligga i allmänintresset om den är nödvändig för att uppfylla och står i proportion till ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 31 och om en avveckling av institutet enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla dessa resolutionsmål på ett mer effektivt sätt.

Vid tillämpningen av punkt 1 c i denna artikel ska presumtionen vara att resolutionsåtgärden inte ligger i allmänhetens intresse om resolutionsmyndigheten har beslutat att tillämpa förenklade skyldigheter för ett institut i enlighet med artikel 4. Presumtionen ska kunna motbevisas och ska inte gälla om resolutionsmyndigheten bedömer att ett eller flera av resolutionsmålen skulle äventyras om institutet skulle avvecklas under normala insolvensförfaranden.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten, när den gör den bedömning som avses i första stycket, på grundval av den information som den har tillgång till vid tidpunkten för bedömningen, ***utvärderar*** och jämför allt extraordinärt offentligt finansiellt stöd som ▌beviljas institutet, både vid resolution och vid avveckling i enlighet med tillämplig nationell rätt."

5a. EBA ska bidra till att övervaka och främja en effektiv och konsekvent tillämpning av den bedömning av allmänintresset som avses i punkt 5.

Senast den... [två år efter tillämpningsdagen för detta ändringsdirektiv] ska EBA tillhandahålla en rapport om tillämpningsområdet för och tillämpningen av punkt 5 i hela unionen. Denna rapport ska delas med kommissionen för att bedöma effektiviteten hos de åtgärder som anges i punkt 5 och deras inverkan på de lika spelreglerna.

På grundval av resultatet av rapporten får EBA utarbeta tekniska standarder för tillsyn i syfte att konvergera praxis och skapa lika spelregler mellan medlemsstaterna senast den... [två år efter tillämpningsdagen för detta ändringsdirektiv]."

18. Artiklarna 32a och 32b ska ersättas med följande:

"*Artikel 32a*

Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna ***endast vidtar*** en resolutionsåtgärd gentemot ett centralt organ och alla kreditinstitut permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp, om det centrala organet och alla kreditinstitut permanent underställda det centrala organet, eller den resolutionsgrupp till vilken de tillhör, som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

Artikel 32b

Förfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men inte villkoret i artikel 32.1 c, har den berörda nationella administrativa eller rättsliga myndigheten befogenhet att utan dröjsmål inleda förfarandet för att avveckla institutet eller enheten under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt lämnar marknaden eller upphör med sin bankverksamhet inom rimlig tid.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men inte villkoret i artikel 32.1 c, är fastställandet av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera i enlighet med artikel 32.1 a ett villkor för den behöriga myndighetens återkallelse av auktorisation i enlighet med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en återkallelse av auktorisationen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är ett tillräckligt villkor för att en berörd nationell administrativ eller rättslig myndighet utan dröjsmål ska kunna inleda förfarandet för att avveckla institutet eller enheten under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt."

19. Följande artikel ska införas som artikel 32c:

"*Artikel 32c*

Extraordinärt offentligt finansiellt stöd

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att extraordinärt offentligt finansiellt stöd utanför resolutionsåtgärder i undantagsfall får beviljas ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d endast i ett av följande fall och förutsatt att det extraordinära offentliga finansiella stödet uppfyller de villkor och krav som anges i unionens regler om statligt stöd:

(a) Om extraordinärt offentligt finansiellt stöd, för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi ***som är exceptionell eller systemisk till sin natur*** och bevara den finansiella stabiliteten, ges i någon av följande former:

i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på dessas villkor.

ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.

iii) Ett förvärv av andra kapitalbasinstrument än kärnprimärkapitalinstrument eller av andra kapitalinstrument eller användning av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, till priser och med en varaktighet och andra villkor som inte ger det berörda institutet eller den berörda enheten en otillbörlig fördel, ***förutsatt att ingen av*** de omständigheter som avses i artikel 32.4 a, b eller c eller de omständigheter som avses i artikel 59.3 föreligger vid den tidpunkt då det offentliga stödet beviljas.

(b) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ***kostnadseffektivt*** ingripande av ett insättningsgarantisystem ▌i enlighet med villkoren i artiklarna 11a och 11b i direktiv 2014/49/EU, förutsatt att ingen av de omständigheter som avses i artikel 32.4 föreligger.

(c) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ***kostnadseffektivt*** ingripande av ett insättningsgarantisystem i samband med avvecklingen av ett ***kreditinstitut*** i enlighet med artikel 32b och i enlighet med villkoren i artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

(d) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget vilket beviljas i samband med avvecklingen av institutet eller enheten i enlighet med artikel 32b i detta direktiv, bortsett från det stöd som beviljas av ett insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

2. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a ska uppfylla samtliga följande villkor:

(a) Åtgärderna är begränsade till solventa institut eller enheter, som det bekräftas av den behöriga myndigheten.

(b) Åtgärderna är av förebyggande och tillfällig karaktär och grundar sig på en på förhand fastställd exitstrategi ***för stödåtgärden*** som godkänts av den behöriga myndigheten, inbegripet ett tydligt angivet avslutningsdatum eller försäljningsdatum eller en tydligt angiven återbetalningsplan för de åtgärder som tillhandahålls. ***Denna information får inte lämnas ut förrän ett år efter det att strategin för att avsluta stödåtgärden, genomförandet av åtgärdsplanen eller bedömningen enligt sjunde stycket i denna punkt har slutförts***.

(c) Åtgärderna är proportionerliga för att avhjälpa följdverkningarna av den allvarliga störningen eller för att bevara den finansiella stabiliteten.

(d) Åtgärderna används inte för att kompensera förluster som institutet eller enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig ***under de kommande tolv månaderna***.

Vid tillämpning av första stycket a ska ett institut eller en enhet anses vara solvent om den behöriga myndigheten har konstaterat att det inte har skett någon överträdelse, eller sannolikt inte kommer att ske under de följande tolv månaderna, ***baserat på nuvarande förväntningar,*** av något av de krav som avses i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller relevanta tillämpliga krav enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Vid tillämpning av första stycket d ska den relevanta behöriga myndigheten kvantifiera de förluster som institutet eller enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig. Kvantifieringen ska som ett minimum baseras på ***översyner av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, EBA eller nationella myndigheter eller, i förekommande fall, på inspektioner på plats som utförs av den behöriga myndigheten. Om sådana åtgärder inte kan genomföras i tid får den behöriga myndigheten basera sin utvärdering på*** institutets eller enhetens balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, vilket bekräftats av en oberoende extern revisor. ***Den behöriga myndigheten ska göra sitt yttersta för att säkerställa att kvantifieringen baseras på marknadsvärdet av institutets eller enhetens tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.***

De stödåtgärder som avses i punkt 1 a iii ska begränsas till åtgärder som av den behöriga myndigheten har bedömts vara nödvändiga för att ***säkerställa*** institutets eller enhetens solvens genom att åtgärda dess kapitalunderskott, vilket fastställts i det negativa scenariot i stresstester på nationell nivå, unionsnivå eller på nivån för den gemensamma tillsynsmekanismen eller enligt motsvarande genomgångar som i tillämpliga fall utförts av Europeiska centralbanken, EBA eller nationella myndigheter, bekräftade av den behöriga myndigheten.

Genom undantag från punkt 1 a iii ska förvärv av kärnprimärkapitalinstrument undantagsvis tillåtas om det underskott som konstaterats är sådant att ett förvärv av andra kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument inte skulle göra det möjligt för det berörda institutet eller den berörda enheten att åtgärda sitt kapitalunderskott som det fastställts i det negativa scenariot i det berörda stresstestet eller motsvarande genomgång. Beloppet för förvärvade kärnprimärkapitalinstrument får inte överstiga 2 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det berörda institutet eller den berörda enheten beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Om någon av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a inte löses in, återbetalas eller på annat sätt avslutas i enlighet med villkoren i den ***strategi för att avsluta stödåtgärden*** som fastställdes vid tidpunkten för beviljandet av en sådan åtgärd, ska den behöriga myndigheten ***begära*** att institutet eller enheten ***lämnar in en engångsåtgärdsplan***. ***Åtgärdsplanen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att upprätthålla eller återställa efterlevnaden av tillsynskraven, institutets eller enhetens långsiktiga lönsamhet och dess förmåga att återbetala det tillhandahållna beloppet samt den tillhörande tidsramen***.

Om den behöriga myndigheten inte erkänner engångsåtgärdsplanen som trovärdig eller genomförbar, eller om institutet eller enheten underlåter att följa planen, ska en bedömning av huruvida institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera göras i enlighet med artikel 32.

3. EBA ska senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = ett år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den typ av tester, översyner eller genomgångar som avses i punkt 2 fjärde stycket och som kan leda till de stödåtgärder som avses i punkt 1 a iii.”

20. I artikel 33 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

För detta ändamål ska en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d anses fallera eller sannolikt komma att fallera under någon av följande omständigheter:

(a) Enheten uppfyller ett eller flera av de villkor som anges i artikel 32.4 b, c eller d.

(b) Enheten överträder väsentligt eller det finns objektiva faktorer som visar att enheten inom en nära framtid väsentligt kommer att överträda de tillämpliga kraven i förordning (EU) nr 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU.”

21. Artikel 33a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.”

b) I punkt 9 ska följande andra stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att insättare, när sådana befogenheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar och dessa insättningar inte anses indisponibla enligt direktiv 2014/49/EU, får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.”

22. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får utse en särskild förvaltare som ska ersätta eller arbeta med ledningsorganet för institutet under resolution eller broinstitutet. Resolutionsmyndigheterna ska offentliggöra utseendet av en särskild förvaltare. Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och den erfarenhet som krävs för att utföra sitt uppdrag.

Artikel 91 i direktiv 2013/36/EU ska inte tillämpas på utseendet av särskilda förvaltare.”

b) I punkt 2 ska första meningen ersättas med följande:

”Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som innehas av aktieägarna hos och ledningsorganet för institutet under resolution eller broinstitutet.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska kräva att en särskild förvaltare, med regelbundna intervall som fastställs av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av sitt uppdrag, upprättar rapporter till den tillsättande resolutionsmyndigheten om den ekonomiska och finansiella situationen för institutet under resolution eller broinstitutet och om de åtgärder som denne har vidtagit i sin tjänsteutövning.”

23. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den första meningen ersättas med följande:

”1. Innan resolutionsmyndigheterna fastställer huruvida villkoren för resolution eller för nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder enligt artikel 59 är uppfyllda, ska de säkerställa att en rättvis, försiktig och realistisk värdering av tillgångarna och skulderna hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d utförs av en person som är oberoende av alla offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, och institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.”

b) Följande punkt 7a ska införas:

”7a. Om det är nödvändigt för att få underlag till de beslut som avses i punkt 4 c och d ska värderaren komplettera informationen enligt punkt 6 c med en uppskattning av värdet av tillgångar och skulder utanför balansräkningen, inbegripet eventualförpliktelser och eventualtillgångar.”

24. I artikel 37 ska följande punkt läggas till som punkt 11:

”11. EBA ska övervaka resolutionsmyndigheternas åtgärder och förberedelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i händelse av resolution. EBA ska rapportera till kommissionen om läget när det gäller befintlig praxis och möjliga skillnader mellan medlemsstaterna senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 2 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] och vid behov övervaka genomförandet av eventuella rekommendationer i den rapporten.

Den rapport som avses i första stycket ska minst täcka följande:

(a) De arrangemang som finns för att genomföra skuldnedskrivningsverktyget och graden av involvering av finansmarknadsinfrastrukturer och myndigheter i tredjeland, i relevanta fall.

(b) De arrangemang som finns för att utnyttja användningen av andra resolutionsverktyg.

(c) Graden av transparens gentemot relevanta intressenter när det gäller de arrangemang som avses i leden a och b.”

25. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”För att ge verkan åt broinstitutverktyget, och med hänsyn till behovet av att upprätthålla kritiska funktioner inom broinstitutet eller uppnå resolutionsmålen, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att till ett broinstitut överföra allt av följande:”

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Användningen av skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i artikel 43.2 b ska inte påverka resolutionsmyndighetens möjlighet att kontrollera broinstitutet. Om användningen av skuldnedskrivningsverktyget gör det möjligt att till fullo tillhandahålla broinstitutets kapital genom konvertering av nedskrivningsbara skulder till aktier eller andra typer av kapitalinstrument får undantag göras från kravet att broinstitutet helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter.”

26. I artikel 42.5 ska led b ersättas med följande:

”b) en sådan överföring är nödvändig för att säkerställa att institutet under resolution, broinstitutet eller själva tillgångsförvaltningsenheten fungerar väl, eller”

27. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att skuldnedskrivningsverktyget får användas för alla skulder, inbegripet de som ger upphov till en bokföringsmässig avsättning, i ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för det verktyget enligt punkt 2 eller 3 i den här artikeln.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ett sådant bidrag som avses i punkt 4 från finansieringsarrangemanget för resolution får endast göras när samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen, i institutet under resolution, beräknade i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder genom minskning, nedskrivning eller konvertering i enlighet med artiklarna 48.1 och 60.1 och, i relevanta fall, av insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 109.

(b) Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution överstiger inte 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen, i institutet under resolution, beräknade i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36.”

28. Artikel 44a ska ***ändras på följande sätt:***

a) Följande punkter ska införas:

"6a. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett kreditinstitut som utfärdar instrument som klassificeras som primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skulder endast får sälja dessa instrument till en befintlig insättare på detta kreditinstitut som klassificeras som en icke-professionell kund, enligt definition i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU, om villkoren i punkt 1 led a, b och c i denna artikel är uppfyllda och båda följande villkor är uppfyllda vid köptillfället:

a) Den insättare som är klassificerad som icke-professionell kund investerar inte ett totalt belopp som överstiger 10 % av sin portfölj av finansiella instrument i instrument som avses i denna punkt.

b) Det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera instrument som avses i denna punkt är minst 30 000 EUR.

Kreditinstitutet ska säkerställa att villkoren enligt led a och b i denna punkt är uppfyllda vid köptillfället, på grundval av den information som lämnas av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3.

6b. Kvalificerade instrument som avses i punkt 6a som säljs av det utfärdande kreditinstitutet till dess insättare som är klassificerade som icke-professionella kunder utan att uppfylla villkoren i denna punkt ska inte räknas mot kraven enligt artikel 45e eller 45f så länge dessa instrument innehas av den insättare som de såldes till.

6c. Resolutionsmyndigheterna ska, som en del av bedömningen av möjligheten till resolution i enlighet med artiklarna 15 och 16, årligen på koncern- och institutspecifik grund, övervaka i vilken utsträckning kvalificerade instrument enligt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare, och rapportera resultaten till EBA minst en gång per år."

b) Följande punkter ska läggas till:

"7a. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa punkterna 6a och 6b i denna artikel på instrument som avses i punkt 6a och som emitterats före den... [tolv månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

8. Senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 24 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ska EBA rapportera till kommissionen om tillämpningen av denna artikel. Rapporten ska jämföra de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att följa denna artikel, analysera deras effektivitet när det gäller att skydda icke-professionella investerare och bedöma deras inverkan på gränsöverskridande verksamhet.

Kommissionen får på grundval av denna rapport lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra detta direktiv."

29. Artikel 45 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder, om så krävs och har fastställts av resolutionsmyndigheten i enlighet med den här artikeln och artiklarna 45a–45i."

30. Artikel 45b ska ändras på följande sätt:

a) I punkterna 4, 5 och 7 ska "globala systemviktiga institut" ersättas med "G-SII-enheter".

b) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska "globala systemviktiga institut" ersättas med "G-SII-enheter".

ii) I andra stycket c ska "ett systemviktigt institut" ersättas med "en G-SII-enhet".

iii) I fjärde stycket ska "globala systemviktiga institut" ersättas med "G-SII-enheter".

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 10:

”10. Resolutionsmyndigheterna får tillåta resolutionsenheter att uppfylla de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7 med användning av kapitalbas eller skulder enligt punkterna 1 och 3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) För enheter som är G-SII-enheter eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 har resolutionsmyndigheten inte sänkt det krav som avses i punkt 4 i den här artikeln, i enlighet med första stycket i den punkten.

(b) De skulder som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte uppfyller det villkor som avses i artikel 72b.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller villkoren i artikel 72b.4 b–e i den förordningen.”

31. Artikel 45c ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 åttonde stycket ska ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med ”kritiska funktioner”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för

(a) resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt direktiv 2013/36/EU,

(b) enheter som inte själva utgör resolutionsenheter, om de inte omfattas av dessa krav enligt direktiv 2013/36/EU på samma grunder som de krav som avses i artikel 45f i det här direktivet.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

c) I punkt 7 åttonde stycket ska ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med ”kritiska funktioner
”.

32. Följande artikel ska införas som artikel 45ca:

”Artikel 45ca

Fastställande av minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för överföringsstrategier

1. Vid tillämpning av artikel 45c på en resolutionsenhet vars föredragna resolutionsstrategi avser***, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg,*** användning av verktyget försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, ska resolutionsmyndigheten fastställa det rekapitaliseringsbelopp som föreskrivs i artikel 45c.3 på ett proportionerligt sätt på grundval av följande kriterier, beroende på vad som är relevant:

(a) Resolutionsenhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil ***eller, i förekommande fall, storleken på den del av resolutionsenheten som är föremål för verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget***.

(b) De aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som ska överföras till en mottagande enhet enligt resolutionsplanen, med beaktande av

i) resolutionsenhetens kärnaffärsområden och kritiska funktioner,

ii) skulder som är undantagna från skuldnedskrivning i enlighet med artikel 44.2,

iii) de skyddsåtgärder som avses i artiklarna 73–80.

iiia) de förväntade kapitalbaskraven för alla broinstitut som kan behövas för att genomföra resolutionsenhetens marknadsutträde, för att säkerställa broinstitutets efterlevnad av förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU, beroende på vad som är tillämpligt,

iiib) förväntad efterfrågan från mottagaren på att transaktionen ska vara kapitalneutral med avseende på de krav som gäller för den förvärvande enheten.

(c) Det förväntade värdet av och möjligheten att avyttra aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i den resolutionsenhet som avses i led b, med beaktande av

i) alla väsentliga hinder för möjligheten till resolution som identifierats av resolutionsmyndigheten och som är kopplade till användningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget,

ii) förluster till följd av de tillgångar, rättigheter eller skulder som återstår i den resterande delen av institutet.

iia) en potentiellt negativ marknadsmiljö vid tidpunkten för resolutionen.

(d) Huruvida den föredragna resolutionsstrategin omfattar överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av resolutionsenheten, eller av alla eller delar av resolutionsenhetens tillgångar, rättigheter och skulder.

(e) Huruvida den föredragna resolutionsstrategin omfattar användning av verktyget för avskiljande av tillgångar.

3. Tillämpningen av punkt 1 får inte leda till ett belopp som är högre än det belopp som följer av att artikel 45c.3 tillämpas ***eller ett belopp som är lägre än 13,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och lägre än 5 % av det totala exponeringsmåttet för den relevanta enhet som avses i punkt 1 i denna artikel, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013***."

33. I artikel 45d.1 ska de inledande orden ersättas med följande:

"Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör en G-SII-enhet ska bestå av följande:"

34. I artikel 45f.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Genom undantag från första och andra stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis."

35. Artikel 45l ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

"a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45e eller 45f har genomförts på nationell nivå, inbegripet artikel 45ca, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater."

b) I punkt 3 andra stycket ska följande mening läggas till:

"Den skyldighet som avses i punkt 2 ska upphöra att gälla efter det att den andra rapporten har överlämnats."

35. I artikel 45m ska följande punkt införas:

"1a. Som undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 led b, c och d, för att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller kraven i artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, om institut eller enheter omfattas av dessa krav till följd av ikraftträdandet av... [detta ändringsdirektiv). Tidsfristen för institut och enheter att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 ska vara... [fyra år efter tillämpningsdagen för detta ändringsdirektiv].

Resolutionsmyndigheten ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 45e eller 45f, eller kraven till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institut eller enheter som avses i första stycket i denna punkt ska uppfylla senast den... [två år efter tillämpningsdagen för detta ändringsdirektiv]. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den... [fyra år efter tillämpningsdagen för detta ändringsdirektiv] om så är vederbörligen motiverat och lämpligt i enlighet med de kriterier som avses i punkt 7 och genom att ta följande i beaktande:

a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.

b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad inom en rimlig tidsram av kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7. och

c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller kvalificerings- eller löptidskriterierna, och om så inte är fallet, huruvida denna oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar."

36. I artikel 45m ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 ska, beroende på vad som är tillämpligt, inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU, eller då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6."

37. I artikel 46.2 ska första stycket ersättas med följande:

"Den bedömning som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställa det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder behöver skrivas ned eller konverteras

(a) i syfte att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller i tillämpliga fall fastställa kvoten för broinstitutet med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från finansieringsarrangemanget för resolution enligt artikel 101.1 d i detta direktiv,

(b) i syfte att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet, med beaktande av eventuella eventualförpliktelser, och göra det möjligt för institutet under resolution att under åtminstone ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU."

38. I artikel 47.1 b ska led i ersättas med följande:

"i) tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 emitterade av institutet enligt den befogenhet som avses i artikel 59.2, eller"

39. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten förlänga tidsfristen på en månad för inlämning av omstruktureringsplanen för verksamheten med ytterligare en månad."

b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

"Resolutionsmyndigheten får kräva att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inkluderar ytterligare delar i omstruktureringsplanen för verksamheten."

40. I artikel 53 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om en resolutionsmyndighet sänker till noll kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld, inbegripet en skuld som ger upphov till en bokföringsmässig avsättning, genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e, ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas i alla hänseenden betraktas som infriade och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot institutet under resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling."

41. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

"b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108.1 a eller b."

b) I punkt 2 ska femte och sjätte stycket ersättas med följande:

"Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av den möjlighet att försätta ett institut eller en enhet som avses artikel 1.1 b, c eller d i resolution, i enlighet med artiklarna 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln, tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt

kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3, uppgår till mer än 10 % av den klassen, ska den omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet effekten på den möjlighet till resolution som följer av risken för ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder.

Om resolutionsmyndigheten, på grundval av den bedömning som avses i femte stycket i denna punkt, konstaterar att de skulder som inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln skapar ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som föreskrivs i artikel 17 när det är lämpligt för att avlägsna detta hinder för möjligheten till resolution."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska årligen rapportera följande till resolutionsmyndigheten:

a) De totala utestående beloppen för alla skulder som regleras av lagstiftningen i ett tredjeland.

b) För sådana poster som avses i led a:

i) Deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil.

ii) Deras rangordning vid normala insolvensförfaranden.

iii) Huruvida skulder är undantagna enligt artikel 44.2.

iv) Huruvida de i avtalsbestämmelserna inbegriper det villkor som krävs enligt punkt 1.

v) Om det har fastställts att det rättsligt eller på annat sätt är ogenomförbart att inbegripa avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivningsklausulen i enlighet med punkt 2, ska skuldkategorin enligt punkt 7 tillämpas.

Om institut och enheter ingår i en resolutionsgrupp ska resolutionsenheten göra rapporteringen avseende resolutionsgruppen i den utsträckning som krävs enligt punkt 1 andra och tredje stycket."

d) Följande punkt ska läggas till:

"8a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera förfaranden och enhetliga format och mallar för rapportering till resolutionsmyndigheterna enligt punkt 2a.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den... [ett år efter dagen för detta ändringsdirektiv ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

42. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led e ersättas med följande:

"e) Institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 32c."

b) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter, behovet av att effektivt genomföra nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna eller resolutionsstrategin för resolutionsgruppen och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande, förutom nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen kommer att fallera."

43. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led m ska ersättas med följande:

”m) Befogenhet att kräva att den behöriga myndigheten i god tid bedömer förvärvaren av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsgränser som fastställs i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU och artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.”

ii) Följande led ska läggas till som led n:

”n) Befogenhet att göra begäranden enligt artikel 17.5 i förordning (EU) nr 596/2014 på institutet under resolutions vägnar.”

b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i institutet under resolution och de behöriga myndigheterna vid tillämpning av artiklarna 22–27 i direktiv 2013/36/EU, med förbehåll för artiklarna 3.6 och 85.1.”

44. I artikel 71a ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som uppfyller samtliga följande krav:

(a) Avtalet medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel.

(b) Avtalet föreskriver utövandet av en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.”

45. I artikel 74.3 ska följande led läggas till som led d:

”d) vid fastställandet av de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha åsamkats om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, tillämpa de kriterier och den metod som avses i artikel 11e i direktiv 2014/49/EU och i delegerade akter som antagits i enlighet med den artikeln.”

45. I artikel 84 ska följande punkt införas:

”6a. Denna artikel ska inte hindra utbyte av information mellan resolutionsmyndigheterna och skattemyndigheterna i samma medlemsstat i den mån som sådant utbyte föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning. Om denna information har sitt ursprung i en annan medlemsstat ska den endast lämnas ut med uttryckligt medgivande från den berörda myndighet som har uppgett den.”

46. I artikel 88 ska följande punkt införas som punkt 6a:

”6a. För att underlätta de uppgifter som avses i artiklarna 10.1, 15.1 och 17.1 och för att utbyta all relevant information ska resolutionsmyndigheten för ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och vara ordförande för ett resolutionskollegium.

Resolutionsmyndigheten för det institut som avses i första stycket ska besluta vilka myndigheter som ska delta i ett möte eller i en verksamhet i resolutionskollegiet, med beaktande av relevansen av den verksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och de uppgifter som avses i första stycket.

Resolutionsmyndigheten för det institut som avses i första stycket ska till fullo och i förväg informera alla medlemmar av resolutionskollegiet om anordnandet av möten, de viktigaste frågor som ska diskuteras och de verksamheter som ska övervägas. Resolutionsmyndigheten för det institut som avses i första stycket ska även till fullo och i god tid informera alla medlemmar av kollegiet om de åtgärder som beslutats vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.”

46. I artikel 90 ska följande punkt läggas till:

”4a. Artikel 84 ska inte hindra utbyte av information mellan resolutionsmyndigheterna och skattemyndigheterna i samma medlemsstat i den mån som sådant utbyte föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning. Om denna information har sitt ursprung i en annan medlemsstat ska den endast lämnas ut med uttryckligt medgivande från den berörda myndighet som har uppgett den.”

47. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är ett dotterföretag inom en koncern uppfyller de villkor som avses i artikel 32 eller 33, ska den myndigheten utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om det är en annan myndighet, den samordnande tillsynsmyndigheten samt medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen om följande:

(a) Fastställandet att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b eller artikel 33.1 eller 33.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller villkoren i artikel 33.4.

(b) Resultatet av bedömningen av villkoret i artikel 32.1 c.

(c) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser är lämpliga för det institutet eller den enheten.

Den information som avses i första stycket får ingå i de underrättelser som lämnas i enlighet med artikel 81.3 till de mottagare som avses i första stycket i denna punkt.”

b) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”

48. I artikel 92.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”

49. I artikel 97 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Resolutionsmyndigheter ska vid behov ingå icke-bindande samarbetsarrangemang med de relevanta myndigheter i tredjeland som avses i punkt 2 ***i denna artikel***. Dessa arrangemang ska vara i linje med EBA:s ramarrangemang.

Behöriga myndigheter ska vid behov ingå icke-bindande samarbetsarrangemang med de relevanta myndigheter i tredjeland som avses i punkt 2 ***i denna artikel***. Dessa arrangemang ska vara i linje med EBA:s ramarrangemang och säkerställa att den information som lämnas till myndigheter i tredjeland täcks av en garanti för att krav på tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel ***84*** uppfylls.”

50. I artikel 98 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

(a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med relevanta myndigheter i tredjeland endast om samtliga följande villkor uppfylls:”

(b) Följande ska läggas till som andra och tredje stycke:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter utbyter konfidentiella uppgifter med relevanta myndigheter i tredjeland endast om följande villkor uppfylls:

(a) När det gäller återhämtnings- och resolutionsrelaterad information, de villkor som anges i första stycket.

(b) När det gäller andra uppgifter som de behöriga myndigheterna har tillgång till, de villkor som anges i artikel 55 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av andra stycket ska återhämtnings- och resolutionsrelaterad information omfatta all information som är direkt kopplad till de behöriga myndigheternas uppgifter enligt detta direktiv, särskilt återhämtningsplanering och återhämtningsplaner, åtgärder för tidigt ingripande och utbyten med resolutionsmyndigheter om resolutionsplanering, resolutionsplaner och resolutionsåtgärder."

51. I artikel 101 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Om resolutionsmyndigheten fastställer att användningen av finansieringsarrangemang för resolution för de ändamål som avses i punkt 1 i denna artikel sannolikt medför att delar av de förluster som drabbat ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d förs över till finansieringsarrangemangen för resolution, ska de principer som styr användningen av finansieringsarrangemangen för resolution enligt artikel 44 tillämpas."

52. I artikel 102.3 ska första stycket ersättas med följande:

"Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande tidsperiod som avses i punkt 1 i denna artikel underskrider den målnivå som fastställs i den punkten ska de regelbundna bidrag som tas upp i enlighet med artikel 103 återupptas till dess att målnivån uppnås. Resolutionsmyndigheter får skjuta upp insamlingen av de regelbundna bidrag som tas upp i enlighet med artikel 103 ***i upp till tre*** år om det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaderna för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar resolutionsmyndighetens förmåga att använda finansieringsarrangemangen för resolution i enlighet med artikel 101. Efter det att målnivån initialt har uppnåtts och de tillgängliga finansiella medlen därefter har minskats till mindre än två tredjedelar av målnivån ska de bidragen fastställas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom ***fyra*** år."

53. Artikel 103 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 får omfatta icke återkalleliga betalningsåtaganden, till fullo täckta av säkerheter i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts inteckningar, som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för användning av resolutionsmyndigheterna för de ändamål som anges i artikel 101.1. Andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden får inte vara högre än ***30*** % av de totala bidrag som tas upp i enlighet med den här artikeln. Inom denna gräns ska resolutionsmyndigheten årligen fastställa andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala bidragsbelopp som tas upp i enlighet med denna artikel."

b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

"3a. Resolutionsmyndigheten ska begära in de icke återkalleliga betalningsåtaganden som lämnats i enlighet med punkt 3 i denna artikel när det är nödvändigt att använda finansieringsarrangemangen för resolution i enlighet med artikel 101.

Om en enhet upphör att omfattas av artikel 1 och inte längre omfattas av skyldigheten att betala bidrag i enlighet med punkt 1 i denna artikel, ska resolutionsmyndigheten begära in de icke återkalleliga betalningsåtaganden som lämnats i enlighet med punkt 3 och som fortfarande är utestående. Om det bidrag som är kopplat till det icke återkalleliga betalningsåtagandet betalas i vederbörlig ordning vid den första infordran ska resolutionsmyndigheten annullera åtagandet och återlämna säkerheten. Om bidraget inte betalas i vederbörlig ordning vid den första infordran ska resolutionsmyndigheten beslagta säkerheten och annullera åtagandet."

54. I artikel 104.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Extraordinära efterhandsbidrag får inte vara högre än tre gånger 12,5 % av den målnivå som anges i artikel 102."

55. Artikel 108 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska i sin nationella lagstiftning om normala insolvensförfaranden säkerställa att

a) följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet:

i) Insättningar ***som inte omfattas av garantin enligt artikel 5 i direktiv 2014/49/EU***.

ii) Den del av kvalificerade insättningar från juridiska enheter som inte är mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

iii) Den del av kvalificerade insättningar från centrala och regionala myndigheter som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

iv) Den del av insättningar från juridiska personer vilka inte är mikroföretag eller små och medelstora företag som skulle vara kvalificerade insättningar om de inte hade gjorts via filialer belägna utanför unionen till i unionen etablerade institut ***och som överstiger den garantinivå som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.***

b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led a:

i) Garanterade insättningar.

ii) Insättningsgarantisystem ***för deras fordringar enligt artikel 9.2 i direktiv 2014/49/EU***.

iii) Andra kvalificerade insättningar än de som avses i led a ii och iii.

iv) Insättningar som skulle vara kvalificerade insättningar om de inte hade gjorts genom filialer utanför unionen av institut som har inrättats inom unionen, utöver de som avses i led a iv.”

b) Följande punkter ska införas som punkterna 8 och 9:

”8. Om de resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3 a eller b används för att överföra endast en del av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska finansieringsarrangemanget för resolution ha en fordran mot den resterande delen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för eventuella kostnader och förluster som finansieringsarrangemanget för resolution ådrar sig till följd av bidrag till resolution i enlighet med artikel 101.1 i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att de fordringar som finansieringsarrangemanget för resolution har i enlighet med punkt 8 i denna artikel och artikel 37.7 i deras nationella lagstiftning om normala insolvensförfaranden har en prioriterad rangordning som ska vara högre än den prioritet som föreskrivs för fordringar från insättningar och insättningsgarantisystem i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.”

56. Artikel 109 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ***ska*** säkerställa, i de fall resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder gentemot ett kreditinstitut och om sådana åtgärder säkerställer att insättare fortsätter att ha tillgång till sina insättningar, att det insättningsgarantisystem till vilket kreditinstitutet hör ska bidra med följande belopp:

(a) Om skuldnedskrivningsverktyget används, på egen hand eller i kombination med verktyget för avskiljande av tillgångar, det belopp med vilket garanterade insättningar skulle ha skrivits ned eller konverterats för att absorbera förluster i och rekapitalisera institutet under resolution i enlighet med artikel 46.1, om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivning.

(b) Om verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget används, på egen hand eller i kombination med andra resolutionsverktyg:

i) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan värdet av de garanterade insättningarna och av skulder med samma eller högre prioritet än insättningar och värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet.

ii) I relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa överföringens kapitalneutralitet för den mottagande enheten.

I de fall som avses i första stycket b, där överföringen till den mottagande enheten omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder och resolutionsmyndigheten bedömer att de omständigheter som avses i artikel 44.3 är tillämpliga på dessa insättningar eller skulder, ska insättningsgarantisystemet bidra med

(a) det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan värdet av insättningarna, inbegripet de som inte är garanterade, och av skulder med samma eller högre prioritet än insättningar och värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet, och

(b) i relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa överföringens kapitalneutralitet för den mottagande enheten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att institutet under resolution, så snart insättningsgarantisystemet har lämnat ett bidrag i de fall som avses i andra stycket, avstår från att förvärva andelar i andra företag och att göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapital eller utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument, eller från att bedriva annan verksamhet som kan leda till ett utflöde av medel.

I inget fall får kostnaden för bidraget från insättningsgarantisystemet överstiga den kostnad för återbetalning till insättare som beräknats av insättningsgarantisystemet enligt artikel 11e i direktiv 2014/49/EU.

I de fall där det fastställs vid en värdering enligt artikel 74 att kostnaden för insättningsgarantisystemets bidrag till resolution var större än de förluster som det skulle ha drabbats av om institutet avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, ska insättningsgarantisystemet ha rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemanget för resolution i enlighet med artikel 75.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten fastställer beloppet för bidraget från insättningsgarantisystemet i enlighet med punkt 1 efter att ha samrått med insättningsgarantisystemet om den uppskattade kostnaden för återbetalning till insättare i enlighet med artikel 11e i direktiv 2014/49/EU och i enlighet med de villkor som avses i artikel 36 i detta direktiv.

Resolutionsmyndigheten ska meddela det beslut som avses i första stycket till det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör. Insättningsgarantisystemet ska genomföra detta beslut utan dröjsmål.”

b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a och 2b:

”2a. Om insättningsgarantisystemets medel används i enlighet med punkt 1 första stycket a för att bidra till rekapitaliseringen av institutet under resolution, ska medlemsstaterna säkerställa att insättningsgarantisystemet överför sina innehav av aktier eller andra kapitalinstrument i institutet under resolution till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter det.

Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet saluför de aktier och andra kapitalinstrument som avses i första stycket på ett öppet och transparent sätt och att försäljningen inte ger en missvisande bild av dem eller diskriminerar potentiella köpare. All sådan försäljning ska ske på marknadsmässiga villkor.

2b. Bidraget från insättningsgarantisystemet enligt punkt 1 andra stycket ska tas med i beräkningen avseende de tröskelvärden som anges i artikel 44.5 a och artikel 44.8 a.

Om användningen av insättningsgarantisystemet enligt punkt 1 andra stycket, tillsammans med bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering från aktieägarna och innehavarna av andra äganderättsinstrument, innehavarna av tillämpliga kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder, gör det möjligt att använda finansieringsarrangemanget för resolution, ska bidraget från insättningsgarantisystemet begränsas till det belopp som krävs för att uppnå de tröskelvärden som anges i artikel 44.5 a och artikel 44.8 a. Efter bidraget från insättningsgarantisystemet ska finansieringsarrangemanget för resolution användas i enlighet med de principer för användning av finansieringsarrangemang för resolution som anges i artiklarna 44 och 101.

Genom undantag från begränsningen av bidrag från insättningsgarantisystemet enligt det andra stycket i denna punkt ska ett ytterligare bidrag från insättningsgarantisystemet krävas om villkoren i artikel 44.7 är uppfyllda. Detta ytterligare bidrag ska vara lika stort som det belopp som finansieringsarrangemanget för resolution bidrar med över den gräns på 5 % som specificeras i artikel 44.5 b, multiplicerat med andelen garanterade insättningar som en del av de totala skulderna inom ramen för överföringen.

Första och andra stycket ska dock inte tillämpas på institut som ***uppfyller minst ett av följande villkor:***

a) ***Institutet*** har identifierats som ***en avvecklingsenhet*** i koncernresolutionsplanen eller i resolutionsplanen.

b) ***Institutet har åsidosatt sitt delmål eller slutgiltiga mål när det gäller minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, beroende på vad som är tillämpligt, under fyra kvartal inom loppet av en period på fyra år som slutar sex månader före fastställandet att det fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a. Fyraårsperioden ska inte ta hänsyn till de två på varandra följande kvartal som omedelbart föregår detta fastställande avseende fallissemang eller sannolikt fallissemang.***"

c) Punkt 3 ska utgå.

d) I punkt 5 ska andra och tredje stycket utgå.

57. I artikel 111.1 ska följande led läggas till som led e:

"e) Underlåtenhet att uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f."

58. Artikel 128 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Samarbete och informationsutbyte mellan institutioner och myndigheter**"

b) Följande stycke ska läggas till:

"Resolutionsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna, EBA, den gemensamma resolutionsnämnden, ECB och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet ska, på kommissionens begäran och inom den angivna tidsramen, förse kommissionen med all information som den behöver för att utföra sina uppgifter i samband med policyutveckling, inbegripet genomförande av konsekvensbedömningar, utarbetande av lagstiftningsförslag och deltagande i lagstiftningsprocessen. Kommissionen och kommissionens personal ska i fråga om information som den mottar omfattas av de krav på tystnadsplikt som anges i artikel 88 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1)."

59. Följande artikel ska införas som artikel 128a:

”*Artikel 128a*

Simuleringar av krishantering

1. EBA ska samordna regelbundna unionsomfattande övningar för att testa tillämpningen av detta direktiv, förordning (EU) nr 806/2014 och direktiv 2014/49/EU i gränsöverskridande situationer när det gäller samtliga följande aspekter:

(a) Samarbetet mellan de behöriga myndigheterna under återhämtningsplaneringen.

(b) Samarbetet mellan resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter före fallissemang hos och under resolution av finansinstitut, inbegripet vid genomförandet av resolutionsordningar som antagits i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 806/2014.

2. EBA ska utarbeta en rapport med de viktigaste resultaten och slutsatserna av övningarna. Rapporten ska offentliggöras.”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den... [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den... [Publikationsbyrån: för in datumet = dagen efter dagen för detta ändringsdirektivs införlivande].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i... den...

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*